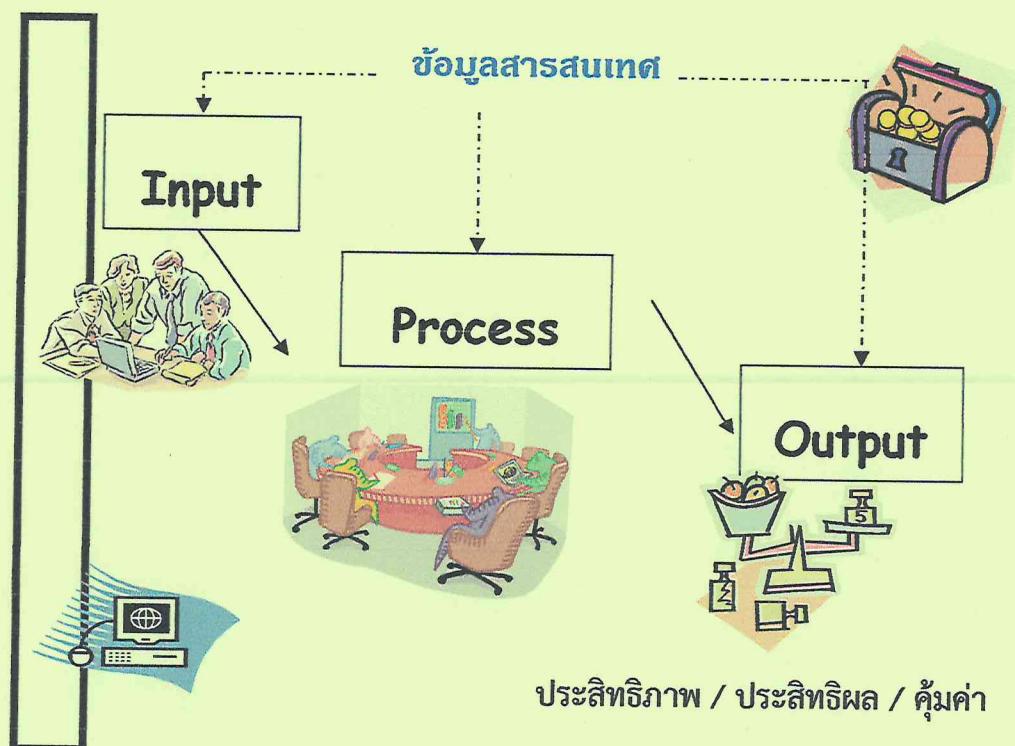

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

งาน/โครงการ

เทศบาลตำบลตันหยง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

สารบัญ

บทที่ ๑ บทนำ

 อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล	๑
 โครงสร้างหน่วยงาน	๒
 ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลต้นทุน	๓

บทที่ ๒ การบริหารจัดการความเสี่ยง

 นิยามการบริหารจัดการความเสี่ยง	๙
 ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๐
 การบูรณาการกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๒

บทที่ ๓ กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

 ขั้นตอนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๔
 การวิเคราะห์องค์กร	๑๕
 การประเมินความเสี่ยง	๑๖
 การตอบสนองความเสี่ยง	๑๗
 การสื่อสารและการรายงาน	๑๘

บทที่ ๔ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

 ครอบแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒๘
 การดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลต้นทุน	๒๙
 การระบุและประเมินความเสี่ยง (RM ๑)	๓๓
 การตอบสนองความเสี่ยงและแผนบริหารจัดการความเสี่ยง (RM ๒)	๓๔
 แผนบริหารจัดการความเสี่ยง (RM ๓)	๓๕
 รายงานและการติดตามผลการบริหารความเสี่ยง (RM ๔)	๓๖
 การบททวนการบริหารจัดการความเสี่ยง (RM ๕)	๓๗
 คำอธิบายแบบรายงานเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง	๓๘

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุม ภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามหลักเกณฑ์นี้ ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและพนักงานทุกคนขององค์กรต้องให้ ความสำคัญและถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้จัดทำโดย อ้างอิงกรอบหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO (COSO ERM Integrated Framework) โดยอยู่ภายใต้กรอบหลักเกณฑ์ดังกล่าวที่กระทรวงการคลังที่กำหนด

ตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้ให้ความสำคัญกับ “การบริหารจัดการ ความเสี่ยง” ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ในการผลักดันให้ภาครัฐมีผลการดำเนินงานที่ เป็นเลิศ เป็นองค์กรที่ มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization : HPO) และเป็นกระบวนการที่ สำคัญในการเน้นความสำคัญ หรือซึ่งให้เห็นความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อกิจกรรมที่องค์กรต้องดำเนินการให้ บรรลุตามเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ การบริหารจัดการความเสี่ยง โดยการกำหนด นโยบาย แนวทาง และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวินัยการเงิน ของคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑

เทศบาลตำบลตันหยง จึงให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยมีการกำหนด นโยบาย แนวทาง และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวินัย การเงินของคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ “ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การ ควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ กระทรวงการคลังกำหนด” และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ตลอดจนกรอบโครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรเชิงบูรณาการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและ วิสัยทัศน์ป้องกันรักษาและส่งเสริมให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร โดยมุ่งเน้นให้ ทุกกระบวนการดำเนินงานด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และการสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้แก่องค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

บทที่ ๑ บทนำ

บทที่ ๑

บทนำ

ปัจจุบันการดำเนินงานขององค์กรจะต้องเผชิญกับสภาวะความไม่แน่นอนทั้งจากปัจจัยภายใน และภายนอกองค์กร ซึ่งก่อให้เกิดเหตุการณ์ทั้งที่เป็นความเสี่ยงและโอกาส (Risk and Opportunities) ต่อ องค์กรโดยความเสี่ยงจะส่งผลกระทบในเชิงลบ ในขณะที่โอกาสจะเป็นตัวสร้างมูลค่าต่อองค์กร ดังนั้นการ บริหารจัดการความเสี่ยงจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยป้องกันรักษาและส่งเสริมให้องค์กรสามารถบรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร นอกจากนี้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นองค์ประกอบสำคัญของการ กำกับ ดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance) โดยมุ่งเน้นให้ทุกกระบวนการดำเนินงานด้วยความ โปร่งใส มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

เทศบาลตำบลตันหยงจึงให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยมีการกำหนด นโยบาย แนวทาง และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวินัย การเงินของคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๙ “ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การ ควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้อือปฎิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ กระทรวงการคลังกำหนด” และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ตลอดจนกรอบโครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรเชิงบูรณาการ (Enterprise Risk Management-Integrated Framework) ของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO) ตามหลักเกณฑ์ (COSO ERM) ซึ่งได้ให้คำจำกัดความของการบริหาร จัดการความเสี่ยงขององค์กร

การบริหารจัดการความเสี่ยง จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและพนักงานทุกคนของเทศบาลตำบล ตันหยง ต้องให้ความสำคัญและถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ในคู่มือการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อทำให้ การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในทุกระดับขององค์กร คู่มือบริหารความเสี่ยง ฉบับนี้จัดทำโดยอ้างอิงกรอบหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO(COSO ERM Integrated Framework) ประกอบกับหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒

“กระบวนการที่บุคลากรทั่วทั้งองค์กรได้เข้ามามีส่วนร่วม ในการคิดวิเคราะห์และคาดการณ์ ถึงเหตุการณ์ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และระบุแนวทางในการจัดการกับความเสี่ยงดังกล่าวให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ตามกรอบวิสัยทัศน์และพันธกิจที่กำหนด”

อ่านใจหน้าที่ของเทศบาลตำบลตันหยง

เทศบาลตำบลตันหยง มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๗๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๑๒ มีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา ๕๐ ภายใต้บังคับกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในสิ่งใดๆ ตามที่ได้ระบุไว้ในกฎหมาย ให้เป็นไปตามที่ได้ระบุไว้ในกฎหมาย

๑. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
 ๒. จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
 ๓. การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะ

๔. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 ๕. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
 ๖. ให้ราษฎร์ได้รับการศึกษาอบรม
 ๗. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
 ๘. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 ๙. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มีหน้าที่ที่อาจทำกิจกรรมในเขตเทศบาลตำบล ตามมาตรา ๕๑ ดังนี้

๑. ให้มีน้ำสะอาดหรือน้ำประปา
 ๒. ให้มีโรงฆ่าสัตว์
 ๓. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
 ๔. ให้มีสุสานและมาปณสถาน
 ๕. บำรุงและส่งเสริมการทำนาหกินของราชฎร
 ๖. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
 ๗. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
 ๘. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
 ๙. เศษภานฑ์

อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของ
กระทรง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใดๆ เพื่อประโยชน์ของ
ประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้เทศบาลทราบล่วงหน้าตามสมควรในกรณีนี้หากเทศบาลมีความเห็นเกี่ยวกับ
การดำเนินกิจการดังกล่าว ให้กระทรง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ นำความเห็นของ
เทศบาลไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
ให้เทศบาลมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของทาง
ราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคง
แห่งชาติ

เทศบาลอาจออกเทศบัญญัติเทศบาลต่ำบล เพื่อใช้บังคับในเขตเทศบาลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ของเทศบาลในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโดยปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่ไม่ให้กำหนดโดยปรับเกินหนึ่งพันบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ในส่วนของการบริหารงานนั้น เทศบาลมีการจัดแบ่งการบริหารงานออกเป็น สำนักงานปลัดเทศบาลและส่วนต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น โดยมีพนักงานเทศบาลเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน และเทศบาลสามารถขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ไปดำเนินตำแหน่งหรือปฏิบัติงานของเทศบาลช่วยราชการได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตามความจำเป็น และในกรณีที่เป็นข้าราชการซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดก่อนแต่งตั้ง นอกจากนั้น เทศบาล อาจทำกิจกรรมออกเขตเทศบาลหรือร่วมกับสภากาชาด เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำการร่วมกันได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความยินยอมจากสภากาชาด องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอื้อตามมาตราฯ ๑๖ ดังนี้

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
๒. การจัดให้มี บำรุงรักษาทางบททางน้ำ และทางระบายน้ำ
๓. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ทำเทียนเรือ ทำข้าม และที่จอดรถ
๔. การสาธารณูปโภค และการก่อสร้างอื่นๆ
๕. การสาธารณูปการ
๖. การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
๗. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
๘. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
๙. การจัดการศึกษา
๑๐. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
๑๑. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
๑๒. การปรับปรุงแหล่งชุมชนและอัชญาต และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
๑๓. การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
๑๔. การส่งเสริมกีฬา
๑๕. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
๑๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๗. การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
๑๘. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
๑๙. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
๒๐. การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และมาปนสถาน
๒๑. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
๒๒. การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์

๒๓. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงพยาบาล และสาธารณสุขสถานอื่นๆ

๒๔. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒๕. การผังเมือง

๒๖. การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร

๒๗. การดูแลรักษาที่สาธารณะ

๒๘. การควบคุมอาคาร

๒๙. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓๐. การรักษาความสงบเรียบร้อย ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัย ในชีวิต และทรัพย์สิน

๓๑. กิจอิ่นได้ที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

เทศบาลตำบลตันหยงมีภารกิจต่างๆ มากมายความสำคัญต่อท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เพราะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็ก แต่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่ชนบท องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนระดับตำบล หมู่บ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามระบบประชาธิปไตย

เทศบาลตำบลตันหยง จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการความเสี่ยง

ของเทศบาลตำบลตันหยง เพื่อหารือการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น อันจะส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน เพื่อลดโอกาสความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในพื้นที่ การบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตันหยงมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางที่ใช้ตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตันหยงของเทศบาลตำบลตันหยงด้วยการคาดการณ์ล่วงหน้าในกรณีที่ความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้นจริง และนำแนวทางจัดการความเสี่ยงนี้ไปใช้ในดำเนินการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลตันหยง

วิสัยทัศน์(Vision)

“เทศบาลตำบลตันหยงน่าอยู่ ทุกคนมีสุข”

เทศบาลตำบลตันหยงเป็นเมืองที่น่าอยู่ น่าอาศัย ประชาชนมีความเป็นอยู่อย่างสันติสุข ท่ามกลางวัฒนธรรมอันดีงาม เป็นเมืองที่มีสิ่งแวดล้อมเมืองดี สภาพภูมิทัศน์สวยงาม ประชาชนมีวิถีชีวิตริมแม่น้ำ ที่ดีทั้งระบบนิเวศน์เมืองดี เป็นระเบียบเรียบร้อย มีมรดกวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมที่ทุกคนภูมิใจ ประชาชนมีคุณภาพชีวิต สังคมที่ดีคือการศึกษาวัฒนธรรม นันทนาการดี สาธารณสุขดีได้มาตรฐาน สวัสดิการดี ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานทั่วถึง คือสาธารณูปโภค สาธารณูปการได้มาตรฐานทั่วถึง มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติทางกายภาพของเมืองเป็นระเบียบเรียบร้อย เศรษฐกิจดีมีการค้าขายกับช้ายเดนกับประเทศเพื่อนบ้านและโลกมุสลิม มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็งสามารถช่วยตนเองได้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานและร่วมพัฒนาทุกด้าน

มีประสิทธิภาพด้านการเมืองการบริหารบุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด มีการปฏิบัติงานที่โปร่งใสตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลตันหยง (Strategic)

เทศบาลตำบลตันหยง ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนา ยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทาง การพัฒนาไว้ ๘ ยุทธศาสตร์ ตามกรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดปัตตานี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

เป้าประสงค์(Traget)

- ๑) ประชาชนมีอาชีพ มีเงินที่ทำการเกษตร มีผลิตภัณฑ์ชุมชน มีแหล่งจำหน่ายสินค้า และมีรายได้อย่างเพียงพอ
- ๒) ประชาชน ได้รับการศึกษาทุกระดับ มีแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย มีคุณธรรม จริยธรรม บำรุงรักษา ศาสนา ศาสนสถาน ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓) ประชาชนมีจิตสำนึกรักในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมประชาชนมีจิตสำนึกรักในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- ๔) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และไทยแลนด์ ๔.๐
- ๕) ประชาชนมีพลานามัยที่ดีมีสถานที่ออกกำลังกาย และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประชาชนมีพลานามัยที่ดีมีสถานที่ออกกำลังกาย และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- ๖) ประชาชนได้รับการบริการอย่างสะดวกรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล และระบบประชาธิปไตย
- ๗) ประชาชน มีน้ำอุปโภค-บริโภค มีไฟฟ้า เส้นทางคมนาคมทางบกทางน้ำสะดวกรวดเร็วได้มาตรฐาน
- ๘) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด (key Performance Indicators ; KPI)

- (๑) ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนพื้นที่ทำการเกษตร พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน มีรายได้เพิ่มขึ้น
- (๒) ร้อยละของประชาชนได้รับการศึกษาทุกระดับ มีแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย มีคุณธรรมจริยธรรม บำรุงรักษา ศาสนา ศาสนาสถาน ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๓) ร้อยละของประชาชนมีจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- (๔) ร้อยละของประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และไทยแลนด์ ๔.๐
- (๕) ร้อยละของประชาชนมีพลาنمายที่ดีมีสถานที่ออกกำลังกาย และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- (๖) ร้อยละของประชาชนได้รับการบริการอย่างสะดวกรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล และระบบประชาธิปไตย
- (๗) ร้อยละของประชาชน มีน้ำอุบโกค-บริโภค มีไฟฟ้า เส้นทางคมนาคมทางบกทางน้ำ สะดวกรวดเร็วได้มาตรฐาน

ค่าเป้าหมาย(Goal)

- ๑ ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนพื้นที่ทำการเกษตร พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน มีรายได้เพิ่มขึ้น
- ๒ ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนพื้นที่ทำการเกษตร พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน มีรายได้เพิ่มขึ้น
- ๓ ร้อยละของประชาชนได้รับการศึกษาทุกระดับ มีแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย มีคุณธรรมจริยธรรม บำรุงรักษา ศาสนา ศาสนาสถาน ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๔ ร้อยละของประชาชนมีจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๕ ร้อยละของประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และไทยแลนด์ ๔.๐
- ๖ ร้อยละของประชาชนมีพลาنمายที่ดีมีสถานที่ออกกำลังกาย และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- ๗ ร้อยละของประชาชนได้รับการบริการอย่างสะดวกรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล และระบบประชาธิปไตย
- ๘ ร้อยละของประชาชน มีน้ำอุบโกค-บริโภค มีไฟฟ้า เส้นทางคมนาคมทางบกทางน้ำสะดวกรวดเร็วได้มาตรฐาน
- ๙ ร้อยละของประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์การพัฒนา(Strategy)

กลยุทธ์ คือ เป็นขอบข่ายแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ และเทศบาลตำบลตันหยง ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาล เพื่อให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงกำหนดกลยุทธ์หลักไว้ ๓๒ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๑) ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น
- ๒) ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร ปศุสัตว์สู่อุสาหกรรมอาหารยาภัณฑ์ตามแนวพระราชดำริ โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓) ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชน การตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่นและสนับสนุนให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้า
- ๔) ส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพผลผลิต ผลิตภัณฑ์สู่มาตรฐาน
- ๕) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ
- ๖) ส่งเสริมสนับสนุนบทบาทสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
- ๗) ส่งเสริมสนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- ๘) ส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปะ ศาสนา ศាសนสถาน ศាសนพิธิฯ
- ๙) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของเด็กเยาวชนและประชาชน
- ๑๐) ส่งเสริมอนุรักษ์และสืบสานขนบธรรมเนียม ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และภูมิปัญญา ท้องถิ่น
- ๑๑) อนุรักษ์พื้นที่สุขาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน
- ๑๒) ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- ๑๓) ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง
- ๑๔) จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๑๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว มีความพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
- ๑๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้ประสบภัย และผู้ด้อยโอกาสในสังคม
- ๑๗) ป้องกันและจำกัดการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดถึงการบำบัดฟื้นฟูทั้งด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้ติดยาเสพติด
- ๑๘) การป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ/โรคไม่ติดต่อ
- ๑๙) ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬา การออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ
- ๒๐) ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้าง ปรับปรุงสนามกีฬา และพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แหล่งโบราณสถานโบราณวัตถุ
- ๒๑) ส่งเสริมสวัสดิการและพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในองค์กร
- ๒๒) พัฒนา ปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ และพัฒนาสถานที่การปฏิบัติงาน
- ๒๓) พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- ๒๔) พัฒนาและสร้างระบบการให้การบริการที่ทันสมัย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
- ๒๕) ให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการเมืองการปกครองของประเทศชาติไปต่ำ
- ๒๖) ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทาง คมนาคม สะพาน เชื่อม ระบบระบายน้ำ
- ๒๗) ก่อสร้าง ปรับปรุงพัฒนา แหล่งน้ำอุบลภาค บริโภคให้ทั่วถึงและเพียงพอ
- ๒๘) พัฒนาระบบจราจรและ ส่งเสริมการมีแลกเปลี่ยนพัฒนาเพียงพอด้วยทั่วถึง รวมทั้งโครงการสร้างพื้นฐานอื่นๆ
- ๒๙) จัดทำผังเมือง เส้นทาง และครัวเรือนในเขตเทศบาล

- ๓๐) ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๓๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
- ๓๒) ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning)

เน้นการพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญให้กับชุมชนมีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ ประชาชนมีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น คนในชุมชนร่วมดูแลและรักษาทรัพยากรธรรมชาติโดยไม่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความอ่อนโยน เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน เทศบาลให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน ประชาชนในเทศบาลยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เทศบาลจึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๘ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๑) การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน
- ๒) การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓) การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔) การพัฒนาด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๕) การพัฒนาด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว
- ๖) การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี
- ๗) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๘) การพัฒนาด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

บทที่ ๒ การบริหาร จัดการความเสี่ยง

บทที่ ๒

การบริหารจัดการความเสี่ยง

ตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้ให้ความสำคัญกับ “การบริหารจัดการความเสี่ยง” ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ในการผลักดันให้ภาครัฐมีผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ เป็นองค์กรที่ มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization : HPO) และเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเน้นความสำคัญ หรือซึ่ให้เห็นความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อภาระที่องค์การต้องดำเนินการให้บรรลุตามเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ การบริหารจัดการความเสี่ยง โดยการกำหนดนโยบาย แนวทาง และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวินัยการเงินของคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ที่บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้อือปภีบติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๘.๔/๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและพนักงานทุกคนขององค์กรต้องให้ความสำคัญและถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้จัดทำโดยอ้างอิงกรอบหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO (COSO ERM Integrated Framework) โดยอยู่ภายใต้กรอบหลักเกณฑ์ดังกล่าวที่กระทรวงการคลังที่กำหนด

การบริหารความเสี่ยงที่ดี คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายภายในองค์การได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ ตรวจสอบ ประเมินความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับองค์กรอยู่เสมอ รวมทั้งร่วมกันวางแผนป้องกัน และควบคุมให้เหมาะสมกับภารกิจ เพื่อลดสภาพปัญหาหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และสร้างความเสียหายหรือความสูญเสียให้กับองค์กรได้ เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/ โครงการที่สำคัญซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล ในการป้องกันข้อผิดพลาด หรือลดโอกาสที่จะทำให้องค์การเกิดความเสียหายหรือล้มเหลว โดยให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้และมีการติดตามประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามแนวทางการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามแนวทาง COSO เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/ โครงการที่สำคัญซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล การบริหารจัดการความเสี่ยง จึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะป้องกันและควบคุมปัญหาในด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและส่งผลกระทบต่อภาระที่ต้องการปฏิบัติราชการ

ดังนั้น เพื่อให้มีการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรกำหนดผู้รับผิดชอบให้เป็นไปตาม ข้อ ๔ ของหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีผู้รับผิดชอบ ซึ่งต้องประกอบด้วยฝ่ายบริหารและบุคลากร ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์และบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐดำเนินการ เกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ไม่ควรเป็นผู้ตรวจสอบภายในของหน่วยงานของรัฐ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๔ ของหลักเกณฑ์ดังกล่าว ประกอบด้วย การจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง การติดตามผลการบริหารจัดการความเสี่ยง การจัดทำรายงานผลตาม

บทที่ ๒

การบริหารจัดการความเสี่ยง

ตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้ให้ความสำคัญกับ “การบริหารจัดการความเสี่ยง” ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ในการผลักดันให้ภาครัฐมีผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ เป็นองค์กรที่ มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization : HPO) และเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเน้นความสำคัญ หรือซึ่งให้เห็นความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อภาระที่องค์กรต้องดำเนินการให้บรรลุตามเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ การบริหารจัดการความเสี่ยง โดยการกำหนดนโยบาย แนวทาง และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวินัยการเงินของคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ที่บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้อือปภีบติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๙.๔/๒๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและพนักงานทุกคนขององค์กรต้องให้ความสำคัญและถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้จัดทำโดยอ้างอิงกรอบหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO (COSO ERM Integrated Framework) โดยอยู่ภายใต้กรอบหลักเกณฑ์ดังกล่าวที่กระทรวงการคลังที่กำหนด

การบริหารความเสี่ยงที่ดี คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายภายในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ ตรวจสอบ ประเมินความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับองค์กรอยู่เสมอ รวมทั้งร่วมกันวางแผนป้องกัน และควบคุมให้เหมาะสมกับภารกิจ เพื่อลดสภาพปัญหาหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และสร้างความเสียหายหรือความสูญเสียให้กับองค์กรได้ เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/ โครงการที่สำคัญซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล ในการป้องกันข้อผิดพลาด หรือลดโอกาสที่จะทำให้องค์การเกิดความเสียหายหรือล้มเหลว โดยให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้และมีการติดตามประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามแนวทางการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามแนวทาง COSO เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/ โครงการที่สำคัญซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล การบริหารจัดการความเสี่ยง จึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะป้องกันและควบคุมปัญหาในด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและส่งผลกระทบต่อภาระที่ต้องการปฏิบัติราชการ

ดังนั้น เพื่อให้มีการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรกำหนดผู้รับผิดชอบให้เป็นไปตาม ข้อ ๔ ของหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีผู้รับผิดชอบ ซึ่งต้องประกอบด้วยฝ่ายบริหารและบุคลากร ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์และบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐดำเนินการ เกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ไม่ควรเป็นผู้ตัวตรวจสอบภายในของหน่วยงานของรัฐ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๔ ของหลักเกณฑ์ดังกล่าว ประกอบด้วย การจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง การติดตามผลการบริหารจัดการความเสี่ยง การจัดทำรายงานผลตาม

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง และการพิจารณาบททวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ป้องกันรักษาและส่งเสริมให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรโดยมุ่งเน้นให้ทุกกระบวนการดำเนินงานด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ทั้งนี้ ในปัจจุบันการบริหารจัดการความเสี่ยงจำเป็นจะต้องดำเนินการให้ครอบคลุมตามหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) อันประกอบด้วย ๑๐ หลักคือ

๑. หลักการตอบสนอง (Responsiveness)
๒. หลักประสิทธิผล (Effectiveness)
๓. หลักประสิทธิภาพ/คุ้มค่า (Efficiency/Value for money)
๔. หลักความเสมอภาค (Equity)
๕. หลักมุ่งเน้นฉันทางดี (Consensus Oriented)
๖. หลักการตรวจสอบได้/มีภาระรับผิดชอบ (Accountability)
๗. หลักเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency)
๘. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization)
๙. หลักการมีส่วนร่วม (Participation)
๑๐. หลักนิติธรรม (Rule of Law)

เป็นหลักที่นำมาใช้ บริหารงานในปัจจุบันอย่างแพร่หลาย ช่วยส่งเสริมให้องค์กรดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างศรัทธาและ ความเชื่อมั่นขององค์กรให้แก่บุคลาภายนอกและทำให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลให้การปฏิบัติงานตามโครงการและการกิจกรรมบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การบริหารจัดการความเสี่ยงยังมีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนาความสัมพันธ์ ระหว่างองค์กรและภายในองค์กร นำมายังการประสานการทำงาน การติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือ ในการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป

นิยามการบริหารจัดการความเสี่ยง

การบริหารจัดการความเสี่ยง หมายความว่า กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ

ความเสี่ยง หมายความว่า ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

ทั้งนี้ การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการในทุกระดับของหน่วยงานของรัฐ และอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง และการตอบสนองความเสี่ยง โดยหน่วยงานของรัฐต้องจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง และต้องมีการสื่อสารแผนบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ และมีการรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานต่อผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยปีละครั้ง

ที่มา: หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด เกิดขึ้นได้อย่างไร ทั้งนี้ สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

กระบวนการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Process) เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และจัดระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงานหรือขององค์กร รวมทั้งการบริหาร/จัดการความเสี่ยงโดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าววนซ้ำได้ ต้องมีการสื่อสารให้คนในองค์กรมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการบริหารความเสี่ยงในทิศทางเดียวกัน ตลอดจนควรมีการจัดทำระบบสารสนเทศ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง โดยประเมินจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงผลกระทบ (Impact) หมายถึง ขนาดของความรุนแรงของความเสี่ยหายที่จะเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

ระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง สามารถแบ่งเป็นได้หลายระดับ เช่น สูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำ เป็นต้น

การบริหารความเสี่ยง/การจัดการความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการให้โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสี่ยหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ซึ่งการจัดการความเสี่ยงมีหลายวิธี

- **การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance)** เป็นการยอมรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการควบคุมหรือป้องกันความเสี่ยง

- **การลด/การควบคุมความเสี่ยง (Risk Reduction)** เป็นการปรับปรุงระบบการทำงาน หรือการออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิด หรือลดผลกระทบ ให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

- **การกระจายความเสี่ยง หรือการโอนความเสี่ยง (Risk Sharing)** เป็นการกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่นช่วยแบ่งเบาความรับผิดชอบไป เช่น การทำประกัน การใช้บริการจากภายนอก (Outsource) เป็นต้น

- **การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance)** เป็นการจัดการความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงมากและหน่วยงานไม่อาจยอมรับได้ จึงต้องตัดสินใจยกเลิกโครงการ/กิจกรรมนั้นไป

- **การควบคุม (Control)** หมายถึง นโยบาย แนวทาง หรือขั้นตอนปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งกระทำเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ แบ่งได้หลายประเภท

- **การควบคุมเพื่อการป้องกัน (Preventive Control)** เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยหายและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่การควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน เป็นต้น

- การควบคุมเพื่อให้ตรวจสอบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง เป็นต้น

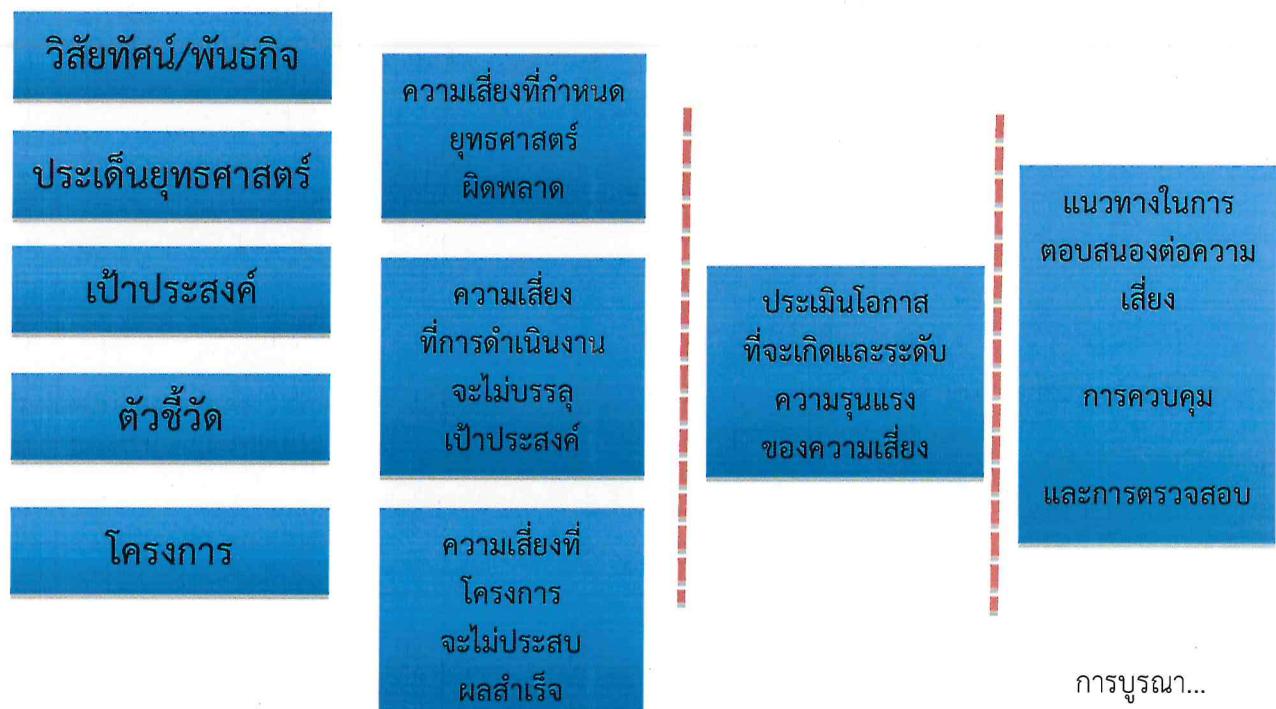
- การควบคุมโดยการซี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือ กระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น

- การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต เช่น การจัดเตรียมเครื่องมือดับเพลิงเพื่อช่วยลดความรุนแรงของความเสียหายให้น้อยลงหากเกิดไฟไหม้ เป็นต้น

การจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบ ของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) การจัดการ ความเสี่ยงต้องมองปัญหาความเสี่ยง แบบองค์รวม ดังนั้น การจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมจะต้องอาศัยการ มีส่วนร่วมจากผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการจากทุกระดับร่วมกัน พิจารณาทั้งความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และระดับ ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นพ้องร่วมกันทั่วทั้งองค์กร จึงจะสามารถควบคุมความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

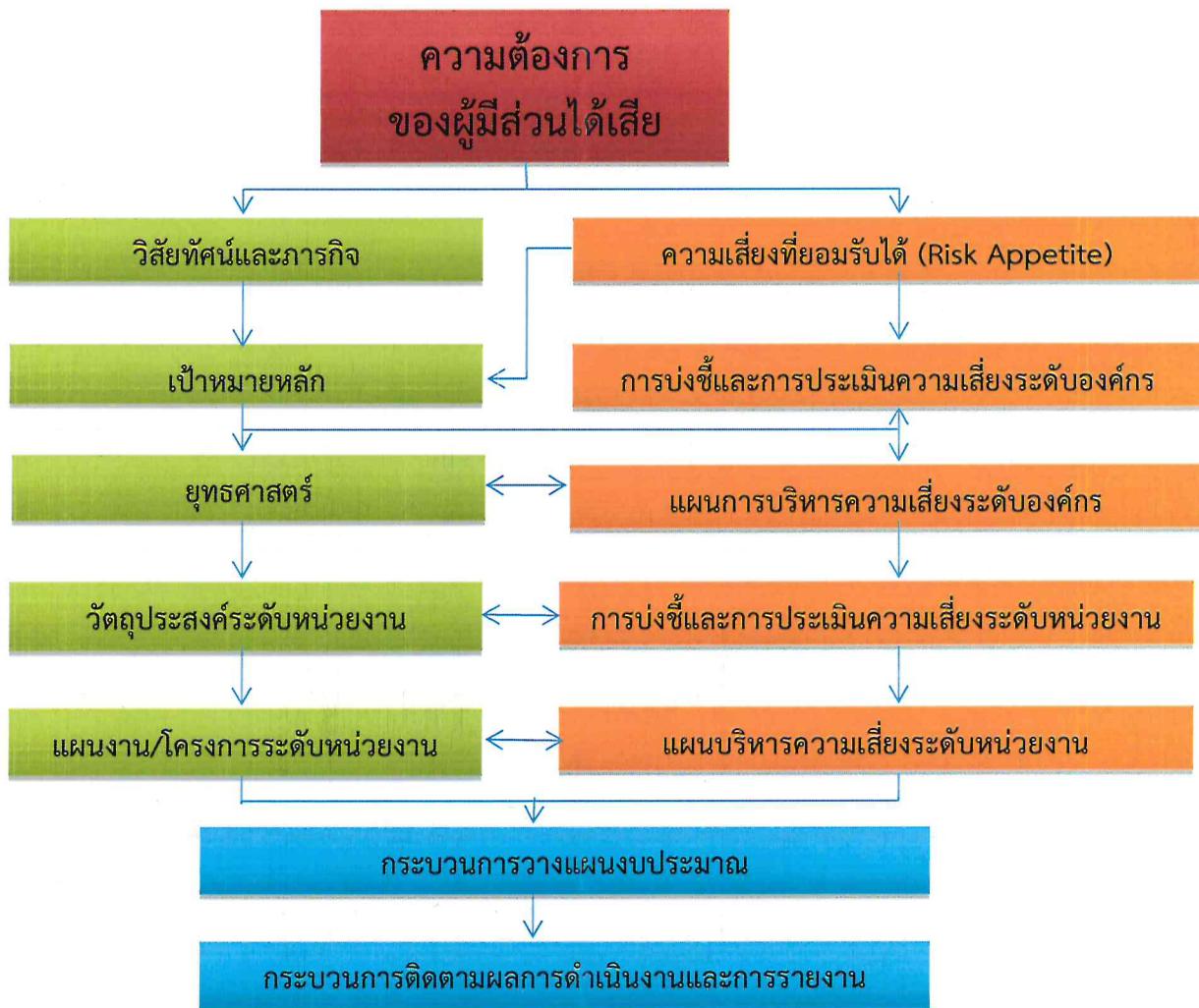
การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management) คือ กระบวนการที่เป็น ระบบในการบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดภัยเหตุของโอกาส ที่จะทำให้เกิดความเสียหายจากการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามแผน เพื่อให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบ ที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรสามารถยอมรับได้ควบคู่ไปกับตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ โดย การดำเนินถึงการบรรลุเป้าหมาย ทั้งในด้านกลยุทธ์ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ นโยบาย ข้อบังคับ ข้อมูลทาง การเงินและไม่ใช่ทางการเงิน และการปฏิบัติงาน รวมถึงเรื่องอื่น ๆ เช่น ชื่อเสียงขององค์กร เป็นต้น โดยได้รับ การสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการความเสี่ยง

การบูรณาการกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงกับกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

การบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ดำเนินการต่อเนื่องเชื่อมโยงกับกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ต่างๆขององค์กร ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง และให้ดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อลดระดับความรุนแรงตลอดจนมีการติดตามและรายงานผลการบริหารความเสี่ยง โดยจะต้องเป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานในสังกัด เพื่อให้หน่วยงานสามารถบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินงานขององค์กร

บทที่ ๓ กระบวนการ บริหารความเสี่ยง

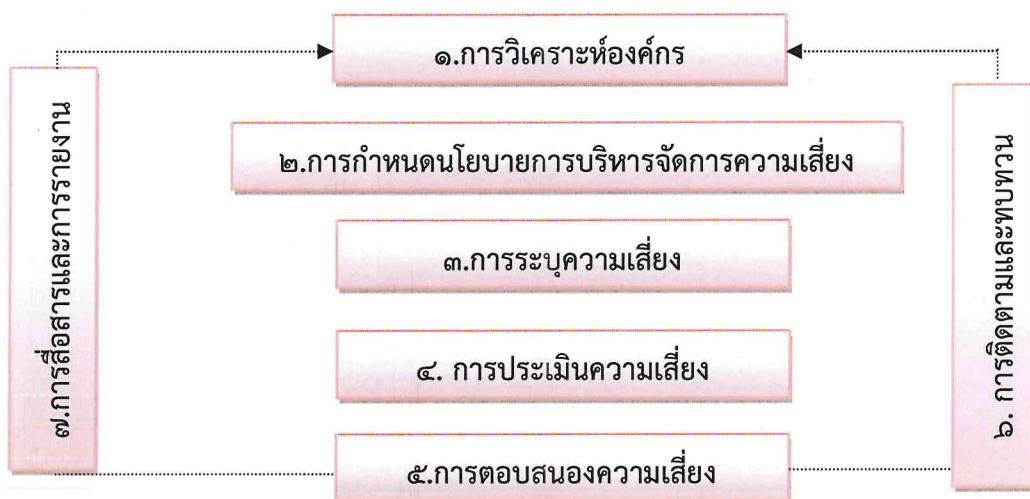
บทที่ ๓

กระบวนการการบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่เป็นวงจรต่อเนื่อง ประกอบด้วย

๑. การวิเคราะห์องค์กร
๒. การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง
๓. การระบุความเสี่ยง
๔. การประเมินความเสี่ยง
๕. การตอบสนองความเสี่ยง
๖. การติดตามและทบทวน
๗. การสื่อสารและการรายงาน

การบริหารจัดการความเสี่ยงมีกระบวนการและขั้นตอนการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยส่วนใหญ่ประกอบด้วยตามแผนผัง ดังนี้

๑. การวิเคราะห์องค์กร

ในการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงของ **เทศบาลตำบลตันหยง** ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรูปธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ SWOT Analysis การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

จุดแข็ง (S : Strengths) คือ การมองหาจุดเด่น ข้อดีภายในของตำบลมัชนังยง

จุดอ่อน (W : Weakness) คือ การมองหาจุดด้อย ข้อเสียภายในตำบลมัชนังยง

โอกาส (O : Opportunities) คือ ปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาสในการพัฒนาตำบลมัชนังยง

อุปสรรค (T : Treats) คือ ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาตำบลมัชนังยง

โอกาส (Opportunity)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เป็นต้น

๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๗ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณูปการเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น

๓. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์พื้นที่และภูมิประเทศ ภายใต้วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น

๔. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกันและทั่วถึง

๕. ภาครัฐมีโครงการพัฒนาต่างๆ เป็นจำนวนมากเพื่อแก้ปัญหาความยากจน

๖. เป็นตำบลตัวอย่างที่อยู่ใกล้ตัวอำเภอเมืองปัตตานีเหมาะสมแก่การประกอบธุรกิจและทำการค้า

๗. รัฐบาลให้การสนับสนุนเรื่องการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนจนถึงปริญญาตรี

๘. ภาครัฐสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานราชการมีคุณในพื้นที่ปฏิบัติงาน

๙. มีสภาพพื้นที่ที่เอื้อต่อการพัฒนา

อุปสรรค (Threat)

๑. สภาพภัยทางเศรษฐกิจ ในระดับประเทศในระดับภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๒. การขยายตัวของชุมชนและการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในเขตตำบลมีน้ำยังส่งผลให้ประชาชนมีระดับความต้องการในการบริการสาธารณูปการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง

๓. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติทำให้ประชาชนในท้องถิ่น ลืมรากฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น

๔. โครงสร้างของประชาชนในภาพรวมของเขตเทศบาลตำบลตันหยงไม่เอื้อต่อการพัฒนา

๕. ประชาชนไม่เชื่อมั่นในระบบราชการ

๖. ความยากจนจึงทำให้เด็กไม่ได้รับการศึกษา

๗. ประชาชนมีหนี้สินเกือบทุกครัวเรือน

๘. ค่าตอบแทนในพื้นที่ต่ำจึงส่งผลให้คนในพื้นที่ ออกทำงานนอกพื้นที่ โดยเฉพาะประเทศไทยมาเลเซีย

๙. ปัญหาการลักขโมยน้อยในชุมชน

๑๐. ขาดความปลอดภัยในชีวิต เนื่องจากมีความไม่สงบในพื้นที่

๑๑. ประชาชนไม่มั่นใจในนโยบายของรัฐบาลและผู้บริหาร

๑๒. ประชาชนขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการเมืองการบริหาร

๑๓. ประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

PESTLE Analysis การวิเคราะห์ด้านการเมือง (Political) ด้านเศรษฐกิจ (Economic) ด้านสังคม (Social) ด้านเทคโนโลยี (Technological) ด้านกฎหมาย (Legal) และด้านสภาพแวดล้อม (Environmental)

ด้านเศรษฐกิจ

เทศบาลตำบลตันหยง จะส่งเสริมสนับสนุน และผลักดันให้มีกระบวนการสร้างอาชีพสร้างรายได้ ลดรายจ่าย ให้กับประชาชนทุกรายด้วยส่งเสริมแนวทางเศรษฐกิจแบบพอเพียงตามศักยภาพของชุมชน โดยมีแนวทางดังนี้

๑. สนับสนุนส่งเสริมการลงทุน ด้านพาณิชยกรรมและเกษตรกรรม โดยสร้างระบบเศรษฐกิจที่ดีและมั่งคง

๒. สนับสนุนส่งเสริมการค้า จัดให้มีศูนย์กลางจำหน่ายสินค้า ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านอุตสาหกรรมในครัวเรือน และอุตสาหกรรมขนาดย่อม

๓. สนับสนุนส่งเสริมอาชีพ และพัฒนาฝีมือแรงงานให้ประชาชนในตำบลตัวอย่าง ทั้งอาชีพพื้นฐาน และอาชีพเสริม

๔. จัดตั้งและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ผลิตภัณฑ์ตำบลตัวอย่าง (OTOP)

๕. สนับสนุนส่งเสริมความแข็งแรงของกลุ่มอาชีพ กลุ่มสตรี กลุ่มเด็ก และกลุ่มเยาวชน

๖. สนับสนุนส่งเสริม มุ่งเน้นการเรียนรู้ และถ่ายทอดเทคโนโลยี ที่เหมาะสมกับพื้นที่เพื่อกระตุ้นความรู้ และภูมิปัญญาห้องถิน ให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์

๗. สนับสนุนการทำเกษตรกรรมโดยนำกระบวนการผลิต และเทคโนโลยี ที่เหมาะสมมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในตำบลตัวอย่าง

๘. สนับสนุนส่งเสริม ให้มีระบบสหกรณ์ประจำตำบลตัวอย่าง

๙. จัดตั้งกองทุนกู้ยืม เพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นการแก้ปัญหาเบื้องต้น ในการขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลตันหยง

ค้านสังคม

เทศบาลตำบลตันหยง จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ตำบลมีมนต์เสน่ห์เป็นชุมชนที่ปลอดภัยน่าอยู่ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและเยาวชนในตำบลมีมนต์เสน่ห์ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสร้างโอกาสให้ทุกคนได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยมีแนวทางดังนี้

๑. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เด็กกำพร้า คนพิการ ผู้สูงอายุ เด็กและสตรี ให้มีโอกาสและสวัสดิการทางสังคมและจัดระบบเบี้ยยังชีพให้เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
 ๒. ส่งเสริมการสร้างชุมชนน่าอยู่ การสร้างความเข้มแข็ง และความสามัคคีของชุมชน
 ๓. ส่งเสริมสนับสนุนการทำกิจกรรมในการป้องกันและบำบัดยาเสพติด
 ๔. สนับสนุนกิจกรรมสร้างระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
 ๕. สนับสนุนปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ด้อยโอกาส และผู้ยากไร้
 ๖. ส่งเสริม และเพิ่มคุณค่าของผู้สูงอายุโดยทางกิจกรรมและอาชีพเสริม ให้มีรายได้

ด้านกฎหมาย การเมือง การบริหาร

เทศบาลตำบลตันหยง จังสั่งเสริมคนดีเข้ามาบริหาร ปักครองบ้านเมืองและบริหารโดยหลักธรรมาภิบาล ซึ่งมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก โดยมีแนวทางดังนี้

សំណើនឹង

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพภายในชุมชนเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ซึ่งพิจารณาจากสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร ได้แก่ สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมืองการปกครอง และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลปรากฏดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

๑. เป็นเทศบาลตำบลต้นทางที่มีความพร้อมทางด้านบริการโครงสร้างพื้นฐานและมีขีดความสามารถในการให้บริการสาธารณูปการแก่ประชาชน
๒. ภายในเขตเทศบาลเป็นที่ตั้งของธุรกิจการค้าและด้านการให้บริการ
๓. มีวัฒนธรรมเป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น โดยเฉพาะมีความเคร่งในศาสนาและหลักการปฏิบัติ
๔. ประชาชน ชุมชน องค์กรเอกชนให้การสนับสนุนส่งเสริมตรวจสอบ ติดตามการดำเนินงานของเทศบาลตำบลต้นทาง
๕. เทศบาลตำบลต้นทางมีภูมิโนเวศน์ที่เหมาะสมเป็นท้องถิ่นน่าอยู่และน่าอาศัย
๖. เทศบาลตำบลต้นทางเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป
๗. ประชาชนให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๘. คนตำบลตั้งมั่นยังมีความภูมิใจในความเป็นคนตนนั่งยง

จุดอ่อน (weakness)

๑. เยาวชนในพื้นที่ไม่ได้รับการศึกษาอย่างเหมาะสม
๒. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ
๓. ความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่นมีน้อย
๔. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่น
๕. เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ
๖. ประชาชนขาดความกระตือรือร้นในการช่วยเหลือตนเอง
๗. คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน
๘. ระบบประปาจังไม่สมบูรณ์ประชาชนให้ข้อมูลแก่ภาครัฐที่ไม่ตรงกับความจริง
๙. ปัญหาการคุกคามข่มสั่นที่จะรบกวนการเดินทาง ของประชาชนระหว่างหมู่บ้าน
๑๐. ปัญหาการทำนา เนื่องจากขาดระบบประทานที่ดี ทำให้ขาดน้ำจนไม่สามารถดำเนินได้
๑๑. ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และการทำลายสิ่งแวดล้อมເเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ปริมาณของปัญหาน้ำเสีย และปัญหามลพิษทางอากาศมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นนั้นจะเป็นสาเหตุการทำลายสภาพจนของท้องถิ่น และส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาลตำบลต้นทาง ขาดการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่
๑๒. เทศบาลตำบลต้นทางขาดการจัดระเบียบของท้องถิ่นและการบังคับใช้อย่างเคร่งครัด

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในทุก ๆ ด้านโดยการ “ร่วมคิด ร่วมแก้ไข ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ เพื่อประชาชนชาวตลดจนส่งเสริม สนับสนุนปกป้อง สถาบันชาติ ศาสนา พรมทางชั้ตติรีย์”

๒. การบริหารราชการโดยเปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารกิจการ บ้านเมือง โดยให้ประชาชนเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็น ตรวจสอบและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน

๓. สนับสนุนส่งเสริมการมีส่วนร่วมการบริหารตำบลลงมณฑลยังระหว่างฝ่ายบริหารของตำบล ลงมณฑลยัง และฝ่ายปกครองของตำบลลงมณฑลเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ภายใต้ตำบลตัวอย่างเพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนตำบลลงมณฑลยัง

๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนตลอดจนประสานงาน ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทุก ภาคส่วน ทั้งภาคราชการ และภาคประชาชน ให้เกิดความรัก ความสามัคคี และร่วมกันพัฒนาตำบลตัวอย่าง

๕. จัดการ สำรวจ วิจัย ความต้องการและปัญหาในด้านต่าง ๆ ของประชาชน เพื่อนำข้อมูล จากการวิจัย มาวิเคราะห์ และนำข้อมูลที่ได้มากำหนดเป็นแนวทาง และวางแผนการพัฒนา เพื่อตอบสนอง ความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอันจะเกิดประโยชน์ต่อประชาชน

๖. ปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารจัดการบุคลากร และวิธีการทำงานภายใต้องค์กร เพื่อ มุ่งเน้นการทำงานที่มีประสิทธิผล และการบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนด้วยความเร็ว และ มีประสิทธิภาพ

๗. ปรับปรุงการบริหารการคลัง อย่างมีเสถียรภาพและประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการรักษา วินัยทางการคลัง โดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

๘. ส่งเสริมนิ่งเน้นการพัฒนาฝีกอบรม ให้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบล ตัวอย่างผู้นำชุมชน พนักงานตำบลตัวอย่าง ตลอดจนพนักงานจ้าง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ในการทำงาน เพิ่มแนวคิดในการพัฒนาตำบลตัวอย่าง และรองรับการให้บริการในแต่ละด้านให้เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อประชาชน

๙. สร้างแรงจูงใจ และเพิ่มพูนกำลังใจให้ข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วน ที่ปฏิบัติงานด้วยความทุ่มเท เสียสละผลการปฏิบัติงานดีเด่น และเป็นที่ยอมรับ

๑๐. ส่งเสริมสนับสนุนอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และความรู้ ความสามารถในการป้องกันสาธารณภัย

๑๑. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร เอกสาร วารสารเผยแพร่ กิจกรรมให้ ประชาชนได้รับทราบ

๑๒. จัดสถานที่ และก่อสร้างอาคารที่ทำการเทศบาลตำบลตันหยง และปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติม รวมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์ ในเขตเทศบาลตำบลตันหยงให้มีความน่าอยู่ สะดวกปลอดภัยสำหรับผู้มา ติดต่อราชการ และรับรองแขกบ้านแขกเมือง และการจัดกิจกรรมต่างๆ

ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และกีฬา

องค์การบริหารส่วนตำบลตัวอย่างสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนได้รับโอกาส เท่าเทียมกันที่ จะเรียนรู้ และฝึกอบรม เพื่อให้เกิดปัญญา เป็นทุนในการสร้างงาน สร้างรายได้ เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มี คุณธรรม โดยมีแนวทางดังนี้

๑. สนับสนุนส่งเสริมการศึกษา แก่เด็กนักเรียนที่ยากจน และด้อยโอกาส และประชาชน ที่ไม่ได้มีโอกาส

๒. สนับสนุน...

๒. สนับสนุนส่งเสริมการศึกษาของภาครัฐ และการศึกษาด้านศาสนา (โรงเรียนตัดดีก้า) ทางการศึกษาและการเรียนอัลกรุอันในระบบกีร่ออาตี

๓. ส่งเสริมสนับสนุนเทคโนโลยีสารสนเทศ อินเตอร์เน็ตความเร็วสูง เพื่อใช้ในการสืบค้นข้อมูล และเข้าถึงเครือข่ายต่าง ๆ ในการเรียนรู้ เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาหาความรู้ เพื่อเตรียมตัวก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ในเทศบาลตำบลตันหยง

๔. สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาศูนย์เด็กเล็กให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย เด็ก ๆ ในศูนย์มีสุขภาวะที่ดี ส่งเสริมพัฒนาการเด็กทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

๕. สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ด้านวัฒนธรรมและประเพณี ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลตันหยง

๖. สนับสนุนการแข่งขันกีฬา ทั้งในเขตพื้นที่และนอกเขตพื้นที่ทุกระดับ เพื่อประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของเทศบาลตำบลตันหยง

๗. สนับสนุนให้มีสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย ภายในเทศบาลตำบลตันหยงให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เทศบาลตำบลตันหยง

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

องค์การบริหารส่วนมุ่งมั่นที่จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน เพื่อสนับสนุนการค้าการลงทุน และเกษตรกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนความสะอาด ความปลอดภัย และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเทศบาลตำบลตันหยง โดยมีแนวทางดังนี้

๑. สร้างและบำรุงรักษาถนนทุกสาย ทั้งเส้นทางหลักและทางเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน โดยจะปรับปรุงให้เป็นถนนที่ได้มาตรฐาน ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ในการสัญจรไปมา การขนส่งสินค้าทางการเกษตร และการพาณิชย์ ให้มีความสะอาด ความปลอดภัย และความรวดเร็ว เพื่อเป็นการกระจายความเจริญไปยังทุกพื้นที่ ในเขตความรับผิดชอบ

๒. สร้างและปรับปรุงระบบประปา ให้ได้มาตรฐาน การผลิตน้ำประปา เพื่อให้ประชาชนได้มีน้ำประปาใช้ในการอุปโภค-บริโภค ตลอดจนขยายเขตการบริการน้ำประปาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ในเขตความรับผิดชอบ

๓. ขยายเขตไฟฟ้า ให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน และครอบคลุมทุกพื้นที่ในเทศบาลตำบลตันหยง ๔. ติดตั้งระบบไฟฟ้าแสงสว่างตามถนน และที่สาธารณะ ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ

๕. บริหาร จัดการ ระบบ คุคลอง ให้มีการระบายน้ำที่สะอาด เพื่อป้องกันน้ำท่วมในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ

๖. ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชน เพื่อประโยชน์ของประชาชน

ด้านสาธารณสุขและสภาพแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนจะส่งเสริมและสนับสนุนระบบสาธารณสุข ให้มีประสิทธิภาพและมีความเข้มแข็ง ตลอดจนสร้างระบบสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนในเทศบาลตำบลตันหยงให้มีสุขภาพแข็งแรง ทั้งร่างกายและจิตใจ โดยมีแนวทางดังนี้

๑. สนับสนุน...

๑. สนับสนุนส่งเสริม การบริหารงานระหว่างโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนประชาชน และเทศบาลตำบลต้นหยงเพื่อกำหนดแนวทางแผนการทำงาน และพัฒนาคุณภาพด้านสาธารณสุข และการบริการ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในเทศบาลตำบลต้นหยง

๒. สนับสนุนส่งเสริมการให้ความรู้ การบริหารกองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลลงมานั่งยงให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกองทุน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนตำบลลงมานั่งยง

๓. สนับสนุนส่งเสริมการดำเนินงานด้านสุขภาพอนามัยและจัดการสุขภาพภาคประชาชน ผ่านกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนตำบลตัวอย่าง

๔. สนับสนุนส่งเสริมการป้องกัน เฝ้าระวัง ติดตามสังเกตการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดต่อต่าง ๆ ภายในตำบลลงมานั่งยง

๕. สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพ อนามัยที่ดี โดยการจัดหาสถานที่ออกกำลังกาย จัดหาเครื่องออกกำลังกายให้ประชาชนได้ออกกำลังกาย

๖. สนับสนุนส่งเสริมการรับบริการด้านสาธารณสุขให้ประชาชนมีความสะอาด สวยงาม โดยการจัดหารถพยาบาลฉุกเฉิน เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินได้อย่างทันท่วงที

๗. สนับสนุนการจัดเก็บขยะ และสิ่งแวดล้อม หรือการธรรมชาติชุมชน ให้คงสภาพ สวยงาม “ถนนสวย เทศบาลตำบลต้นหยงน่าอยู่ บ้านเรือนน่ามอง”

๒. การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. กำหนดให้การบริหารความเสี่ยงเป็นความรับผิดชอบของพนักงานในทุกระดับชั้นที่ต้อง ทราบถึงความเสี่ยงที่มีในการปฏิบัติงานในหน่วยงานของตนและองค์กร โดยให้ความสำคัญในการบริหาร ความเสี่ยง ด้านต่างๆ ให้อยู่ใน ระดับที่เพียงพอและเหมาะสม

๒. ให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงองค์กรที่เป็นไปตามมาตรฐานที่ดีตามแนวปฏิบัติสากล เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการความเสี่ยง ที่อาจส่งผลกระทบกับการดำเนินงานของเทศบาลตำบลต้นหยง อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการพัฒนาและมีการปฏิบัติงานด้านการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรในทิศทางเดียวกัน โดยนำระบบการบริหารความเสี่ยงมาเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจ การวางแผนกลยุทธ์แผนงาน และ การ ดำเนินงานของผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างเทศบาลตำบลต้นหยงรวมถึงการมุ่งเน้นให้ บรรลุ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ ที่กำหนดไว้ เพื่อสร้างความเป็นเลิศในการปฏิบัติงาน และ สร้างความเชื่อมั่นของผู้เกี่ยวข้อง

๓. มีการกำหนดแนวทางป้องกันและบรรเทาความเสี่ยงจากการดำเนินงานขององค์การ บริหารส่วนเพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายหรือความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงการติดตามและประเมินผล การบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนและสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารการบริหาร ความเสี่ยงอย่างทั่วถึง ตลอดจนการจัดระบบการรายงานการบริหารความเสี่ยงให้ผู้บริหาร ปลัดเทศบาลตำบล ต้นหยง เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การระบุความเสี่ยง

การระบุความเสี่ยงในกระบวนการบริหารจัดการ หรือกิจกรรม เป็นการพิจารณาว่ามีสิ่งใดหรือ เหตุการณ์ใดที่อาจเป็นปัญหาอุปสรรค ซึ่งอาจทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ งานกิจกรรมและกระบวนการที่ได้ปฏิบัติอยู่ ทั้งในส่วนของงานภารกิจประจำและงานตามนโยบายว่า

ตอบสนองและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และภารกิจของหน่วยงานรวมถึง คาดคะเนผลผลิตและผลลัพธ์ของแต่ละงานกิจกรรมว่าจะเกิดผลในทางใดโดยพิจารณาได้จากการบูรณาการหรือ กิจกรรมที่มีความสำคัญของข้อมูลสถิติของความเสี่ยงที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตและจากการระดม ความคิดเห็นของบุคลากรภายในหน่วยงานจากนั้นระบุปัจจัยเสี่ยง คือ สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยง ทั้งนี้ใน การระบุความเสี่ยงจะต้องพิจารณาแหล่งที่มาของปัจจัยเสี่ยงทั้ง ๒ ด้าน คือ ปัจจัยเสี่ยงภายใน และภายนอก

๒.๑) ปัจจัยเสี่ยงภายใน หมายถึง ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น โครงสร้าง องค์กร วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารจัดการ กระบวนการปฏิบัติงาน ความรู้ความสามารถและทักษะ ของบุคลากร ความเพียงพอของข้อมูล และเทคโนโลยีสารสนเทศให้บริการ เป็นต้น

๒.๒) ปัจจัยเสี่ยงภายนอก หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น ภัยภัยการณ์การแข่งขัน กระแสสังคม การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การเมือง สภาพเศรษฐกิจ สังคม ภูมิภาค ภัยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

แนวทางในการระบุความเสี่ยง

๑. ศึกษา และพิจารณาถึงเหตุการณ์ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ โดยพิจารณา ทั้งปัจจัยทั้งภายในและภายนอก เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว หรือคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

๒. พิจารณาถึงผลที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยง สรุปประเด็นเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งมีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ และสาเหตุของเหตุการณ์หรือความเสี่ยงดังกล่าว ให้เป็นลายลักษณ์ อักษร เพื่อหารือร่วมกัน หากเหตุการณ์ที่มีผลกระทบในเชิงลบถือเป็นความเสี่ยงที่ต้องประเมินและจัดการ ความเสี่ยงนั้น สำหรับเหตุการณ์ที่มีผลกระทบในเชิงบวกเป็นโอกาส ซึ่งควรนำไปพิจารณาอีกรอบใน กระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ในการดำเนินงานต่อไป ทั้งนี้ ต้องระบุสาเหตุของความเสี่ยงด้วย ทุกรอบ โดยระบุให้ครบถ้วนสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยงดังกล่าวเพื่อให้สามารถกำหนดแผนจัดการความเสี่ยงให้ ได้ตรงกับสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยง และสามารถลดความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓. พิจารณาประเภทความเสี่ยง

- ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : S) หมายถึง ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อ ทิศทาง หรือ ภารกิจหลักขององค์กร หรือมีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร เนื่องมาจาก การเมือง เศรษฐกิจ ความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ภายนอก ผู้ใช้บริการ ฯลฯ หรือความเสี่ยงที่เกิดจากการ กระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ผิดพลาด รวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และนำไปปฏิบัติไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับปัจจัยภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก อันส่งผลกระทบ ต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ พันธกิจ หรือสถานะขององค์กร

- ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk : O) หมายถึง ความเสี่ยง เนื่องจากการปฏิบัติงานภายในองค์กร อันเกิดจากการบูรณาการ บุคลากร ความเพียงพอของข้อมูล ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กร เช่น ขาดการบริหารโครงการที่ดี ขาดบุคลากรที่มีคุณภาพ การใช้งาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไม่เต็มประสิทธิภาพ เป็นต้น

- ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk : F) หมายถึง ความเสี่ยงเกี่ยวกับสถานะ และการดำเนินการทางการเงิน เช่น การเบิกจ่ายงบประมาณไม่เป็นไปตามแผน งบประมาณลูกค้าตัด งบประมาณที่ได้รับไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ของภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้การจัดสรรไม่พอเพียง จน ผลกระทบการดำเนินงานขององค์กรในการบรรลุเป้าหมายตามพันธกิจ เนื่องมาจากการขาดการจัดหาข้อมูล การ วิเคราะห์ การวางแผน การควบคุม และการจัดทำรายงานเพื่อนำมาใช้ในการบริหารการเงิน ได้อย่างถูกต้อง ความเสี่ยง...

- ความเสี่ยงด้านปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ (Compliance Risk : C) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อสัญญา และข้อกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร เช่น การทุจริต การไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญา การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับผลกระทบสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ องค์กรสามารถแบ่งประเภทของความเสี่ยงเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม เช่น ด้านการทุจริต/คอร์รัปชัน ด้านความหยุดชะงักของการดำเนินงาน ด้านการเปลี่ยนแปลงจากสภาพอากาศ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

๔. การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง เป็นการวิเคราะห์หาสาเหตุของความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยง โดยประเมินจากโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยง (ความรุนแรง/ความเสียหายทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) โดยอาจพิจารณาถึงผลกระทบทางด้านซึ่งก่อเสี่ยงขององค์กร ด้านผู้รับบริการ ด้านบุคลากร ด้านเวลา ด้านความสำเร็จของงาน/กิจกรรม ด้านผลประโยชน์ ทั้งช้อน การให้หรือรับสินบน เพื่อจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง

๓.๑ กำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) คือ ความเป็นไปได้หรือความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง ระดับความรุนแรงของผลกระทบ(Impact) คือ ระดับของความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายตามภารกิจ เป็นการพิจารณาระดับความรุนแรงและมูลค่าความเสียหายจากความเสี่ยงที่คาดว่าจะได้รับและระดับของความเสี่ยง (Risk Matrix) โดยกำหนดเกณฑ์ในการประเมินขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในการดำเนินงานและลักษณะของผลจากการดำเนินงาน ซึ่งสามารถกำหนดได้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ	โอกาส ที่จะเกิด	ความถี่ในการเกิดเหตุการณ์	ความน่าจะเป็นในการเกิด เหตุการณ์	ความน่าจะเป็นในการ เกิดผลประโยชน์ทั้งช้อน การให้หรือรับสินบน
๑	น้อยมาก	๕ ปีต่อครั้ง	ไม่มีโอกาสเกิดขึ้นเลย (๐ - ๒๐%)	มีโอกาสเกิดขึ้นยาก
๒	น้อย	๒-๓ ปีต่อครั้ง	มีโอกาสในการเกิดขึ้น น้อยมาก (มากกว่า ๒๐ - ๔๐%)	มีโอกาสในการเกิดขึ้น น้อยครั้ง
๓	ปานกลาง	๑ ปีต่อครั้ง	มีโอกาสในการเกิดขึ้น ปานกลาง (มากกว่า ๔๐ - ๖๐%)	มีโอกาสในการเกิดขึ้น บางครั้ง
๔	สูง	๑-๖ เดือนต่อครั้งแต่ไม่เกิน ๕ ครั้ง	มีโอกาสในการเกิดขึ้นมาก (มากกว่า ๖๐ - ๘๐%)	มีโอกาสในการเกิดขึ้น บ่อยครั้ง
๕	สูงมาก	๑ เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า	มีโอกาสในการเกิดขึ้นสูง มาก (มากกว่า ๘๐ - ๑๐๐%)	มีโอกาสในการเกิดขึ้น ประจำ

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบ

ระดับ	ผลกระทบ	ผลกระทบต่อ			
		ทรัพย์สิน	องค์กร	ค่าเป้าหมาย	ด้านผลประโยชน์ทับช้อนการให้หรือรับสินบน
๑	น้อยมาก	ไม่มีการสูญเสีย	ไม่ส่งผลกระทบ หรือส่งผลกระทบต่อบุคคล	เป้าหมายความสำเร็จ ต่ำกว่า ๓๐%	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานนานๆ ครั้ง
๒	น้อย	สูญเสียเล็กน้อย	ส่งผลกระทบในระดับหน่วยงาน	เป้าหมายความสำเร็จ ๓๐% - ๔๙.๘๙%	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานบ่อยครั้ง
๓	ปานกลาง	สูญเสียปานกลาง	ส่งผลกระทบระดับหน่วยงาน	เป้าหมายความสำเร็จ ๕๐% - ๖๙.๘๙%	สร้างบรรยายกาศในการทำงานที่ไม่เหมาะสม
๔	สูง	สูญเสียค่อนข้างมาก	ส่งผลกระทบระดับกรม	เป้าหมายความสำเร็จ ๗๐% - ๘๕%	ถูกกลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๕	สูงมาก	สูญเสียมาก	ส่งผลกระทบไปยังภายนอกกรม	เป้าหมายความสำเร็จมากกว่า ๘๕%	ถูกกลงโทษทางวินัยร้ายแรง

ในการประเมินความเสี่ยงควรระบุเหตุผลและข้อมูลประกอบในการประเมินระดับเกณฑ์ดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนต่อการเลือกระดับความเสี่ยงและใช้เป็นข้อมูลเบริยบเทียบในการประเมินระดับความเสี่ยง ภายหลังการจัดการความเสี่ยง เมื่อทำการประเมินระดับของความเสี่ยงทั้งในโอกาสและความรุนแรงที่เกิดขึ้น แล้วให้ทำการคำนวนระดับของความเสี่ยงที่เหลืออยู่ด้วยสูตรการคำนวน ดังนี้

$$\text{ระดับความเสี่ยง} = \text{ระดับโอกาส} \times \text{ระดับความรุนแรง}$$

ระดับความเสี่ยง (Risk Matrix) พิจารณาตามเกณฑ์ในการจัดการความเสี่ยง สามารถกำหนดได้หลายระดับและตามแต่ช่วงคะแนนที่กำหนด ตามดัวอย่างกำหนดที่ ๕ ระดับ ดังนี้

ลำดับ ความ เสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ช่วงคะแนน	เขตสี (zone)
๑	ความเสี่ยงระดับสูงมาก (Extreme Risk : E)	๒๐ - ๒๕ คะแนน	แดง
๒	ความเสี่ยงระดับสูง (High Risk : H)	๑๐ - ๑๖ คะแนน	ส้ม
๓	ความเสี่ยงระดับปานกลาง (Moderate Risk : M)	๔ - ๙ คะแนน	เหลือง
๔	ความเสี่ยงระดับน้อย (Low Risk : L)	๒ - ๓ คะแนน	เขียว
๕	ความเสี่ยงระดับน้อยมาก (Least Risk : L)	๑ คะแนน	ฟ้า

๓.๒) การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาส (Likelihood) ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่างๆ และประเมินระดับความรุนแรงหรือมูลค่าความเสียหาย (Impact) จากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานสามารถวางแผนและจัดสรรงบประมาณได้อย่างถูกต้องภายใต้เงื่อนไขต่างๆ กำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยมาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น

ขั้นตอนในการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง

- พิจารณาโอกาส/ความถี่ ในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) ว่ามีโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดขึ้น มากน้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

- พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ที่มีผลต่อองค์กร/แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ว่ามีระดับความรุนแรง หรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๓.๓) การวิเคราะห์ความเสี่ยง เมื่อพิจารณาโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้ว ให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กร/แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใด

๓.๔) การจัดลำดับความสำคัญในการจัดการความเสี่ยง เมื่อได้ค่าระดับความเสี่ยงแล้ว นำมาจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อองค์กร/แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม เพื่อพิจารณากำหนดวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงของแต่ละสาเหตุของความเสี่ยงที่สำคัญให้เหมาะสม โดยพิจารณาจากระดับของความเสี่ยงที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ความรุนแรง/ความเสียหายทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) ที่ประเมินได้โดยจัดเรียงลำดับจากระดับต่ำๆ จากระดับความเสี่ยงน้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง สูงมาก และเลือกความเสี่ยงตามที่กำหนดมาจัดลำดับความสำคัญในการจัดการความเสี่ยงภายหลังจากที่ได้ประเมินความเสี่ยงมาแล้ว เช่น ความเสี่ยงที่มีระดับสูงมากและสูงมากจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

แผนภูมิความเสี่ยง

	๕	๔	๓	๒	๑	
	๔					
	๓					
	๒					
	๑					
แผนภูมิความเสี่ยง	๑	๒	๓	๔	๕	

โอกาสจะเกิดเหตุการณ์

กรอบการกำหนดระดับความเสี่ยงตามเขตสี (zone)

จากแผนภูมิ...

จากแผนภูมิความเสี่ยงจะเห็นได้ว่า ได้มีการจัดระดับความเสี่ยงตามเขตสี (Zone) ซึ่งแบ่งเป็น ๕ ระดับ ซึ่งจะได้เข้มข้นไปสู่การควบคุม/การจัดการความเสี่ยงทั้งในปัจจุบัน และที่จะได้มีการกำหนดเพิ่มเติมตามนโยบายการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

ระดับความเสี่ยง	เขตสี (zone)	มาตรการในปัจจุบัน	มาตรการเพิ่มเติม
ระดับน้อยมาก	ฟ้า	มาตรการในการจัดการความเสี่ยง ในปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ติดตาม การดำเนินการเป็นระยะ ๆ	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยง เพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช่ ทรัพยากรเพิ่มเติม หรือมีแผนงานอื่น รองรับอยู่แล้ว
ระดับน้อย	เขียว	มาตรการในการจัดการความเสี่ยงใน ปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ติดตาม การดำเนินการเป็นระยะ ๆ	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยง เพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช่ ทรัพยากรเพิ่มเติม หรือมีแผนงานอื่น รองรับอยู่แล้ว
ระดับปานกลาง	เหลือง	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นในการ ดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยง เพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช่ ทรัพยากรเพิ่มเติมหรือมีแผนงานอื่น รองรับอยู่แล้ว
ระดับสูง	ส้ม	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นในการ ดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมมาตรการโดยหาก มีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการจัดการ ความเสี่ยง ให้มีความสำคัญในระดับรอง
ระดับสูงมาก	แดง	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นในการ ดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมมาตรการ โดยหากมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการ จัดการความเสี่ยง ให้มีความสำคัญใน ระดับที่สูงกว่า และผู้บริหารควรให้ ความสำคัญในการติดตามการดำเนินการ ตามมาตรการดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

๔. การตอบสนองความเสี่ยง

๔.๑) การประเมินผลการจัดการความเสี่ยง การควบคุมที่มีอยู่ เป็นการประเมิน กิจกรรมที่กำหนดขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยควบคุม ความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยง ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุ วัตถุประสงค์ขององค์กร/หน่วยงาน ซึ่งกิจกรรมการควบคุมดังกล่าว หมายถึง กระบวนการ วิธีการปฏิบัติงาน ต่าง ๆ ที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าผู้รับผิดชอบแต่ละกิจกรรมได้ดำเนินการสอดคล้องกับทิศทางที่ต้องการ สามารถ ช่วยป้องกันและชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ได้

หลังจากประเมินความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงแล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การ วิเคราะห์การจัดการหรือควบคุมเดิมที่มีอยู่ก่อนว่าได้มีการจัดการควบคุมเพื่อช่วยลดความเสี่ยงไว้อย่างไร รวมทั้ง พิจารณาด้วยว่าการจัดการหรือควบคุมที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้น ได้มีการนำมายปฏิบัติตัวยังหรือไม่ และได้ผล เป็นอย่างไร ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ดำเนินการภายหลังจากการที่ได้ระบุระดับความเสี่ยงและจัดลำดับความ เสี่ยงแล้ว ให้นำความเสี่ยงมาประเมินผลการควบคุมและการจัดการที่มีอยู่ว่ามีประสิทธิผลเพียงพอหรือไม่ และ สามารถลดหรือควบคุมความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ต้องปรับปรุง ดังนี้

- กรณีเพียงพอ หมายถึง ลด/ควบคุมความเสี่ยงลงสู่ระดับที่ยอมรับได้
- กรณีต้องปรับปรุง หมายถึง ไม่สามารถลด/ควบคุมความเสี่ยงได้

๕.๒) การจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการดำเนินการต่าง ๆ โดยลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหาย เพื่อให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยพิจารณาต้นทุน การจัดการความเสี่ยง และผลประโยชน์ที่จะได้รับ โดยมีทางเลือกที่จะจัดการกับความเสี่ยงอยู่ด้วยกัน ๕ วิธี

- กรณียอมรับความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับให้มีความเสี่ยงได้ เพราะต้นทุนการจัดการความเสี่ยงสูงอาจไม่คุ้มกับผลประโยชน์ที่อาจจะเกิดขึ้น หรือเป็นความเสี่ยงที่มีสาเหตุจากปัจจัยภายนอกที่อยู่เหนือการควบคุม และไม่อาจเลือกใช้วิธีอื่นได้ แต่ควรมีมาตรการติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อรับผลที่เกิดขึ้น หรือเป็นความเสี่ยงที่อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

- กรณีหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ มีผลกระทบกับองค์กรแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม หรือกระบวนการอย่างสูง ซึ่งไม่สามารถจัดการได้ด้วยวิธีอื่น โดยอาจควบคุมได้ด้วยการยกเลิก/ปรับเปลี่ยน เป้าหมาย/โครงการ/งานหรือกิจกรรม

- กรณีถ่ายโอนความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ ต้องดำเนินการถ่ายโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่น เช่น จ้างบุคคลภายนอก เป็นต้น โดยอาจเป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับความเสี่ยงที่มีขนาดความรุนแรงมาก เช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับภาระชาติ/วินาศภัย ความเสี่ยงที่ต้องดำเนินการในเรื่องที่ไม่มีความชำนาญ ความเสี่ยงที่ต้องปฏิบัติงานที่มีปริมาณมากในเวลาอันจำกัด เป็นต้น

- กรณีควบคุม/ลดความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ ต้องหาแนวทางการควบคุมทั้งโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกและอยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กร ได้แก่ การควบคุมภายใน หรือเป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ ต้องหาแนวทาง การควบคุมทั้งโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกและมีได้อยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กร ได้แก่ แผนรองรับ/มาตรการ

๖. การติดตามและทบทวน

การติดตามและทบทวน ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง รวมทั้งปัญหา/อุปสรรคและแนวทางแก้ไข โดยอาจติดตามเป็นรายไตรมาส ติดตามเป็นรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน ตามที่องค์กรเห็นความเหมาะสม เพื่อให้มั่นใจว่าแผนการบริหารความเสี่ยงนั้นมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสาเหตุของความเสี่ยงที่มีผลต่อความสำเร็จ ความรุนแรงของผลกระทบ วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการ มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ

๖.๑ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมกับวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุผลของการบริหารความเสี่ยงหรือไม่

๖.๒ เป็นการติดตามความคืบหน้าของมาตรการที่เป็นการทำเพิ่มเติมว่าแล้วเสร็จตามกำหนดหรือไม่ สามารถลดโอกาสหรือผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือไม่ วิธีการจัดการความเสี่ยงได้มีประสิทธิภาพก็ให้ดำเนินการต่อไป หรือวิธีการใดควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามไปรายงานให้ผู้บริหารทราบตามแบบรายงานที่ได้จัดทำโดยกำหนดติดตามในการรายงาน นอกจากระายงานตามแบบฟอร์มที่กำหนดแล้ว ต้องมีการติดตามผลจากการปฏิบัติงานและการบริหารงานตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดด้วย

๖.๓ เป็นการทบทวนแผนและรายงานผลผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยวิเคราะห์และประเมินการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมทั้งกิจกรรมหรือการจัดการที่ได้มีการดำเนินการในวง

ที่ผ่านมาว่ามีประสิทธิผลหรือไม่ ถ้ายังมีความเสี่ยงเหลืออยู่ หรือพบความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น การปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม วิธีการปฏิบัติงาน เป็นต้น เพื่อใช้ในการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในวงคัดไป

๗. การสื่อสารและการรายงาน

การสื่อสารและการรายงาน ตามนโยบายเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงและการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณาข้อมูลที่จะนำมายังการจัดการความเสี่ยง รวมถึงการพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และสอดคล้องกัน ทั้งวัตถุประสงค์ในแต่ละระดับและและการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์กร ทั้งนี้ สามารถเตรียมข้อมูลต่าง ๆ ได้หลายวิธีการ ดังนี้

๑. พิจารณาข้อมูลกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. พิจารณาว่าโครงการที่จัดทำขึ้นในปีงบประมาณตอบสนองยุทธศาสตร์ได้ กลยุทธ์แผนงาน แนวทางการพัฒนาตามที่กำหนดในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติในปีงบประมาณ

๓. พิจารณางานประจำตามหน้าที่ โครงการและการกิจของสำนัก/กอง ที่กำหนดในแผนปฏิบัติราชการของหน่วยงานตามที่ปรากฏในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติในปีงบประมาณ

๔. พิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม ตัวชี้วัด (ถ้ามี) และเป้าหมายของการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมที่สนับสนุนยุทธศาสตร์

๕. ดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยงแต่ละประเภทตามที่กำหนดและปัจจัยเสี่ยง โดยการระบุความเสี่ยงและประเมินความเสี่ยงว่าอยู่ระดับใดตามที่ได้กำหนด

๖. กำหนดวิธีการตอบสนองความเสี่ยงและความเสี่ยงและระดับความเสี่ยงที่วิเคราะห์ได้

๗. จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับความเสี่ยงที่ยังยอมรับไม่ได้หรือต้องการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำหนดเป็นแผนงาน/กิจกรรม/ขั้นตอน/การปฏิบัติงาน โดยกำหนดผู้รับผิดชอบและระยะเวลาการดำเนินงาน

๘. ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง ความคืบหน้า ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหา (ถ้ามี) ตามที่ได้กำหนดโดยการติดตามไว้ เช่น รายไตรมาส เป็นต้น

๙. รายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงต่อผู้บริหารให้รับทราบ

๑๐. พิจารณาบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยสรุปผลการดำเนินงานภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงแล้วว่าระดับความเสี่ยงปัจจุบันอยู่ในระดับใด จำเป็นจะต้องนำไปดำเนินการในในปีงบประมาณต่อไปหรือไม่อย่างไร

๑๑. รายงานสรุปผลต่อผู้บริหารให้รับทราบ

ทั้งนี้ การพิจารณาแผนงาน โครงการ ภารกิจ กิจกรรม ก่อนการดำเนินการอาจพิจารณาแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมตามภารกิจที่มีความสำคัญ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณา เพื่อพิจารณาคัดเลือกแผนงาน/โครงการ เพื่อนำมาจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยวิเคราะห์จากความสำคัญของแผนงาน/โครงการ เช่น โครงการเชิงยุทธศาสตร์, โครงการ Flagship , โครงการตามนโยบายที่สำคัญ, โครงการที่มีงบประมาณสูง เป็นต้น โดยการกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณา คัดเลือกแผนงาน/โครงการที่สำคัญ เช่น ความสอดคล้องกับกลยุทธ์ในประเด็นยุทธศาสตร์ การส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนโยบาย (แผนงาน/โครงการสำคัญ) ตามยุทธศาสตร์องค์กร จำนวนเงินงบประมาณ เป็นต้น เพื่อคัดกรองเฉพาะเรื่องที่สำคัญ ในชั้นต้นก่อน แต่ทั้งนี้หากดำเนินการเช่นนี้ แผนงาน โครงการ ภารกิจ กิจกรรมอื่น ๆ ที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์

การพิจารณาจะต้องดำเนินการให้อยู่ในระบบประเมินผลการควบคุมภายในด้วย เพื่อให้ครอบคลุมในการพิจารณาถึงความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร

บทที่ ๔ แผนบริหาร จัดการความเสี่ยง

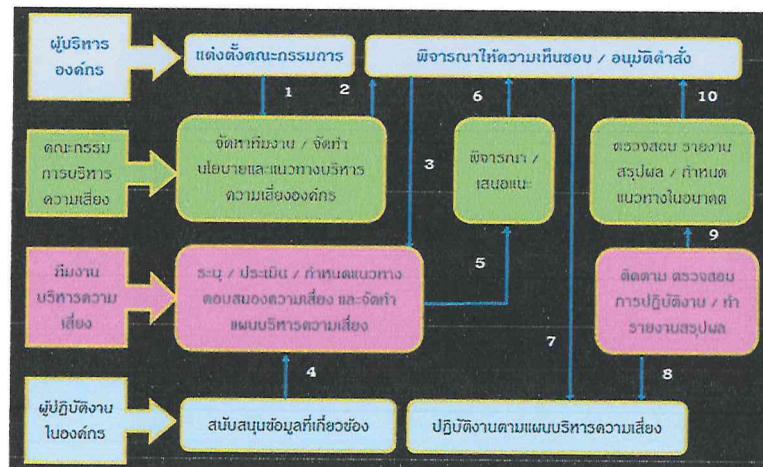
บทที่ ๔

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงเทศบาลตำบลตันหยง

กรอบแนวทางการดำเนินการบริหารความเสี่ยง

เทศบาลตำบลตันหยง ได้วิเคราะห์ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยจากรายประเด็น ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลตันหยง ซึ่งการวิเคราะห์ความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission) ตามพระราชบัญญัติกำหนด แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้ง แนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหาความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ มาพิจารณาประกอบการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่ และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ และสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามนโยบายที่คณะกรรมการหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่นและวิเคราะห์ความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยงเกี่ยวกับ ผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นความเสี่ยงที่มีระดับความสำคัญและมีผลกระทบสูงต่อการบริหารราชการ การวิเคราะห์ความเสี่ยงรายประเด็นยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลตันหยง ที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายทาง ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลตันหยง รายละเอียดการวิเคราะห์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและ แก้ไขปัญหาความยากจน**
- ๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ**
- ๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว**
- ๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการที่ดิน**
- ๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน**
- ๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน**
- ๗. ยุทธศาสตร์ที่ ๗ สร้างเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข**

การดำเนิน...

การดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตันหยง

การกำหนดวัตถุประสงค์(Objective Setting)ทบทวนการดำเนินงานของเทศบาลตำบลตันหยง (Establishing the Context) เป็นการทบทวนทิศทาง และสภาพแวดล้อมภายในขององค์กร (Internal Environment) ภารกิจ และกิจกรรมภายใน ทบทวนนโยบาย (Policy) และเป้าหมาย (Objective) ในการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อระบุปัจจัยภายในและภายนอกที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๑.๒ เพื่อระบุนโยบายความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตันหยง
- ๑.๓ เพื่อกำหนดขอบเขตและค่าเป้าหมายในการบริหารจัดการความเสี่ยง

๒. ข้อมูลที่ต้องใช้

- ๒.๑ แผนบริหารความเสี่ยงประจำปีปัจจุบัน (ผลรายงาน ปค.๔, ๕) ปีงบประมาณที่ผ่านมา
- ๒.๒ แผนพัฒนาท้องถิ่น

๓. วิธีการดำเนินงาน

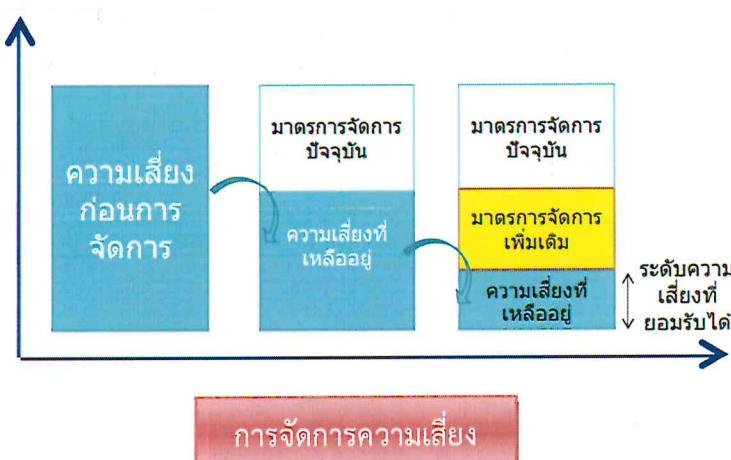
๓.๑ รวบรวมแนวคิด และความคาดหวังของผู้บริหารรวมทั้งประเมินสถานภาพปัจจุบันในส่วนงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยพิจารณาตรวจสอบเอกสารเบอรายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยงในแต่ละด้าน ย้อนหลัง ๓ ปี ได้แก่ ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านนโยบาย ด้านการปฏิบัติงาน และด้านเหตุการณ์ภายนอก รวมถึงแผนงานอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

๓.๒ พิจารณากรอบการดำเนินงาน กระบวนการและเครื่องมือที่ใช้ในการบริหาร ความเสี่ยง และการควบคุมภัยในเพื่อพิจารณากรอบการดำเนินงาน โดยอาจจะแยกวิเคราะห์ เป็นปัจจัยภัยในและปัจจัยภัยนอก

- ๓.๓ กำหนดนโยบายวัตถุประสงค์ และขอบเขตในการบริหารจัดการความเสี่ยง

๔. ผลที่ได้รับ

- ๔.๑ แนวทางในการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงในปีต่อไป
- ๔.๒ เป้าหมาย และนโยบายในการบริหารจัดการความเสี่ยงในปีต่อไป

การระบุเหตุการณ์(Event Identification)ระบุประเด็นความเสี่ยง(Risk Identification) เป็นการกำหนดประเด็นความเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ของ เทศบาลตำบลตันหยง

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อเป้าหมาย (Objective) ขององค์กรบริหารส่วน ตำบลกระมิยอ

๑.๒ เพื่อระบุระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

๒. ข้อมูลที่ต้องใช้

๒.๑ ข้อมูลความเสี่ยงที่เคยเกิดขึ้น ๓ ปีล่าสุด

๒.๒ รายงานผลการดำเนินงานด้านความเสี่ยง

๓. วิธีการดำเนินงาน

๓.๑ วิเคราะห์ประเด็นความเสี่ยงอาจจะแยกเป็นประเด็นความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกซึ่งได้แก่ ปัจจัยทางด้านการเมืองปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีและความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงานซึ่งใช้หลักเกณฑ์ของ COSO Enterprise Risk Management (COSO ERM) โดยมีการจำแนกความเสี่ยงเป็น ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategy Risk) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ(Operational Risk) ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) และ ความเสี่ยง ด้านกฎ ระเบียบ (Compliance Risk)

๓.๒ กำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

๔. ผลที่ได้รับ

๔.๑ ประเด็นความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตันหยงในปัจจุบัน ทั้งปัจจัยภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายการบริหารจัดการความเสี่ยง ที่จะนำมาทำการบริหารจัดการความเสี่ยงในปัจจุบัน

๔.๒ ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) ตามนโยบายและขอบเขตความเสี่ยง ตามความคาดหวังของผู้บริหาร

การประเมินความเสี่ยง(Risk Assessment) วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง (Risk Analysis)

เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) และคันหาสาเหตุของความเสี่ยง (Risk Cause/Root Cause) ที่มีความสัมพันธ์กับแต่ละปัจจัยเสี่ยง รวมถึงการทำแผนภูมิในการประเมินโอกาสในการเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และผลกระทบของความเสี่ยง (Impact)

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงและสาเหตุของความเสี่ยง (Risk Cause/Root Cause) ขององค์การ บริหารส่วนตำบลกะนิยอ

๑.๒ เพื่อระบุโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact)

๒. ข้อมูลที่ต้องใช้

๒.๑ ประเด็นความเสี่ยงที่ได้จากหัวข้อ (การระบุประเด็นความเสี่ยง Risk Identification)

๒.๒ เกณฑ์ในการประเมินความเสี่ยงย้อนหลัง ๓ ปี

๓. วิธีการดำเนินงาน

๓.๑ ทบทวนการทำแผนระดับของความเสี่ยง โดยประกอบไปด้วยการพิจารณาสาเหตุความเสี่ยง (Risk Cause / Root Cause) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยง

๓.๒ กำหนดค่าเป้าหมายของความเสี่ยงให้มีระดับที่สอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหาร วิเคราะห์ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และระดับความเปี่ยงเบนที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance)

๓.๓ กำหนดเกณฑ์ในการประเมินโอกาสในการเกิดความเสี่ยง และระดับความรุนแรงของผลกระทบที่อาจจะเกิดจากความเสี่ยง สำหรับสาเหตุความเสี่ยงแต่ละปัจจัย

๔. ผลที่ได้รับ

๔.๑ ปัจจัยความเสี่ยงเทศบาลตำบลตันหยงในปีต่อไปพร้อมสาเหตุของความเสี่ยง

๔.๒ ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และระดับความเสี่ยงเบี่ยงเบนที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยง

๔.๓ เกณฑ์ในการประเมินระดับความรุนแรง และโอกาสในการเกิด

โอกาสที่จะเกิด	ระดับความรุนแรงของอันตราย		
	อันตรายเล็กน้อย	อันตรายปานกลาง	อันตรายร้ายแรง
โอกาสที่จะเกิด บ่อย	ความเสี่ยงเล็กน้อย	ความเสี่ยงยอมรับได้	ความเสี่ยงปานกลาง
โอกาสที่จะเกิด ปานกลาง	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้	ความเสี่ยงปานกลาง	ความเสี่ยงสูง
โอกาสที่จะเกิด มาก	ความเสี่ยงปานกลาง	ความเสี่ยงสูง	ความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้

วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง

การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)

เลือกวิธีตอบสนองต่อความเสี่ยงด้าน ESG โดยพิจารณาจาก

๑) บริบทในการ ดำเนินธุรกิจ

๒) ต้นทุนและประโยชน์

๓) ความสอดคล้องกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมความคาดหวัง ของผู้มีส่วนได้เสีย

รวมถึงพันธกิจ วิสัยทัศน์ และค่านิยมขององค์กร

๑) พิจารณาความจำเป็นและเร่งด่วนในการตอบสนองโดยอ้างอิงจากตำแหน่งของความเสี่ยง บนตารางประเมินความเสี่ยง (Risk Metrics) เช่น อยู่ในระดับสูง (High) ปานกลาง (Medium) หรือต่ำ (Low)

๒) พิจารณาจากระดับ ความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) และความรุนแรงของผลกระทบ ที่อาจเกิดจากความเสี่ยง (Risk Severity) ขององค์กร ทั้งนี้เทศบาลตำบลตันหยงสามารถตอบ สนอง โดยการยอมรับความเสี่ยง การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง การเปลี่ยนความเสี่ยง ให้เป็นโอกาส การลดความรุนแรงของ ความเสี่ยง และการแบ่งปันความเสี่ยง เป็นต้น

การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง (Risk Evaluation)

ระบุระดับของโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) ในแต่ละสาเหตุความเสี่ยง (Risk Cause / Root Cause) ทั้งระดับในปัจจุบัน และระดับที่ต้องการ

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยงในแต่ละปัจจัย

๑.๒ เพื่อรับโถกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact)

๒. ข้อมูลที่ต้องใช้

๒.๑ เกณฑ์ในการประเมินความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง Risk Analysis)

๒.๒ ต้นทุน / ค่าใช้จ่าย / งบประมาณ ในการบริหารจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

๓. วิธีการดำเนินงาน

๓.๑ ประเมินค่าโอกาสในการเกิดความเสี่ยง และระดับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยง ของแต่ละสาเหตุความเสี่ยง ทั้งระดับในปัจจุบัน และระดับที่ต้องการ

๓.๒ วิเคราะห์ระดับความรุนแรงของความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นเนื่องจากความเสี่ยงแต่ละประเภท โดยค่าระดับความรุนแรงของความเสี่ยง จะพิจารณาจาก โอกาสในการเกิดความเสี่ยง \times ระดับของผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยง

๓.๓ จัดลำดับสาเหตุของความเสี่ยงโดยพิจารณาจากค่าระดับความรุนแรงที่ได้จากหัวข้อที่ (การวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง Risk Analysis)

๓.๔ ประเมินต้นทุนค่าใช้จ่ายเบื้องต้น ที่จะต้องใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงซึ่งต้นทุนดังกล่าวอาจเป็นต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือวัดอุปกรณ์ ได้แก่ โปรแกรม คอมพิวเตอร์ หรือต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน เช่น การจัดฝึกอบรมบุคลากรเทศบาลตำบลต้นหยง เป็นต้น

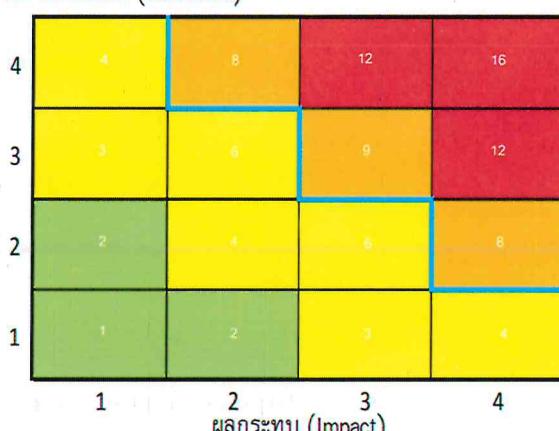
๔. ผลที่ได้รับ

๔.๑ ผลการประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

๔.๒ ลำดับความสำคัญของความเสี่ยง

- ประเมินด้านผลกระทบความรุนแรง
- ประเมินด้านโอกาสที่จะเกิด

โอกาสที่จะเกิด (Likelihood)

ประเมินความเสี่ยง

ในการประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง เป็นการวิเคราะห์เพื่อวัดระดับโอกาส หรือความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยงและวัดระดับผลกระทบของความเสี่ยงนั้น ๆ โดยนำเหตุการณ์ความเสี่ยง และปัจจัยเสี่ยงที่มีการค้นพบหรือระบุได้มาทำการวัดหรือประเมินระดับความรุนแรง กับความถี่หรือโอกาสที่จะเป็นไปได้ เพื่อระบุระดับความสำคัญของความเสี่ยง

**การระบุและประเมินความเสี่ยง
เทคโนโลยีสารสนเทศ อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗**

การระบุความเสี่ยง			การประเมินความเสี่ยง			
ประเภท ความ เสี่ยง	รหัส ความเสี่ยง	ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับ ความเสี่ยง	ลำดับ ความเสี่ยง
○	๐๑-๐๐๑-๐๔	๑. การจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย	๓	๓	๙	๓
○	๐๑-๐๐๑-๐๔	๒. การใช้รักษาดูแลส่วนกลางและการเบิกจ่าย น้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อเลี้นของเทคโนโลยีสารสนเทศ	๓	๓	๙	๓
○	๐๑-๐๐๑-๐๔	๓. การเงินและบัญชีของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๓	๓	๙	๓
○	๐๑-๐๐๑-๐๔	๔. การบันทึกบัญชีและจัดทำรายงานการเงินด้วยระบบ คอมพิวเตอร์	๓	๓	๙	๓

การตอบสนองความเสี่ยงและแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
เทศบาลตำบลนหียง อําเภอยะหรรัง จังหวัดปัตตานี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

ประเด็น ความ เสี่ยง	รหัส ความเสี่ยง	ลำดับ ความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุมหรือการจัดการที่มีอยู่	การจัดการความเสี่ยง (ยอมรับ/หลีกเลี่ยง/ถ่าย โอน/ลด ควบคุม)	ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง ที่เหลืออยู่	วิธีการ/มาตรการจัดการ ความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ และระยะเวลา
O	๐๗-๐๐๓-๐๔	๓	กิจกรรมการจัดทำข้อมูลภูมิที่ เชิงประวัติและการจัดทำข้อมูลภูมิที่ เชิงประวัติและคาดคะเนการโกรอนและแก้ไข เพื่อสื่อสารและคำที่จะลงบนภูมิที่ ดิน	คงที่	-	๓. เจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับมอบหมาย ตรวจสอบโครงการ/กิจกรรมที่ จะจัดทำในร่างทบทวนจัดทำ ตรวจสอบและดำเนิน แผนพัฒนาท้องถิ่น โดยนำ ข้อมูลการวินิจฉัยที่เก็บ ซึ่งแหล่ง ๓ ปี มาประกอบ โดยอีกปีบังคับตามระเบียบฯ ขึ้น ๔ เครื่อง ๒๓	สำนักปลัด ตศ.นหียง, นหียง

**การตอบสนองความเสี่ยงและแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
เทศบาลตำบลหนองหย่าง อําเภออยุธารี จังหวัดปัตตานี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗**

ประเด็น ความ เสี่ยง	รหัส ความเสี่ยง	ลำดับ ความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุมหรือการจัดการที่มีอยู่	การจัดการความเสี่ยง (ยอมรับ/หลีกเลี่ยง/ถ่าย โอน/ ลด ควบคุม)	ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง ที่เหลืออยู่	วิธีการ/มาตรการจัดการ ความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ และระยะเวลา
O	๐๑-๐๐๓-๐๐๔	๓	กิจกรรมการใช้รักษาภัยต่อส่วนบุคคลและ การป้องกันภัยน้ำแล้วข้อมูลเชิงทางเศรษฐกิจและทรัพยากรของ เทศบาลตำบลหนองหย่าง	ควบคุม	-	๑. จัดทำสำเนาหนังสือให้หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบรายงานต่อส่วนกลาง ๒. จัดทำใบคำขออนุญาตใช้ รถ (แบบต) ให้เป็นปัจจุบัน จากผู้อำนวยการส่งให้รถ ก่อนนำ รถไปอย่างทันท่วงทัน	สำนักปลัด ตค.๖๖-กย.๖๗

**การตอบสนองความเสี่ยงและแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
ให้บานผลิตน้ำดื่ม อำเภออยุธาร์ จังหวัดปัตตานี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗**

ประเด็น ความ เสี่ยง	รหัส ความเสี่ยง	ลำดับ ความเสี่ยง	ภัยธรรมชาติที่อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง	การจัดการความเสี่ยง (ยอมรับ/หลีกเลี่ยง/รับ โอน/ ลด ควบคุม)	ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง ที่เหลืออยู่	วิธีการ/มาตรการจัดการ ความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ และระยะเวลา
๐	๐๔-๐๐๓-๐๔	๓	ภัยธรรมชาติที่อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง เนื้อที่ลึก	ภัยธรรมชาติที่อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง เนื้อที่ลึก	ควบคุม	-	๑. สำรวจหาบุคคลภายนอก ในการเงินและบัญชีของศูนย์พัฒนา พัฒนาเด็กเล็ก ๒. จัดทำคำสั่งเมืองจ้าหหน้าที่ ผู้รับผิดชอบและแบ่งหน้าที่ รับผิดชอบอย่างชัดเจน ๓. ติดตาม กำกับดูแลควบคุมการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบและหนังสือสั่ง การที่ได้รับ

**การตอบสนองความเสี่ยงและแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
เทศบาลตำบลตันหยง อําเภออยุธารี จังหวัดปัตตานี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗**

ประเด็น ความ เสี่ยง	รหัส ความเสี่ยง	ลำดับ ความเสี่ยง	ภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนหรือภาระด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อม	การจัดการความเสี่ยง (ยอมรับ/หักไข้เสี่ยง/ถ่ายโอน/ ลด ควบคุม)	ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง ที่เหลืออยู่	วิธีการ/มาตรการจัดการ ความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ และระยะเวลา
O	๐๑-๐๐๑-๐๔	๓	ภัยธรรมชาติที่เกิดจากมนุษย์ เช่น ภัยธรรมชาติทั่วไป ภัยธรรมชาติที่เกิดจากมนุษย์ เช่น ภัยธรรมชาติทั่วไป	ควบคุม	๑. ระบบอินเทอร์เน็ตยังไม่เสถียร ๒. ระบบปรับเปลี่ยนเพื่อมาเข้าใหม่ให้มีความเร็วเพื่อรองรับเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ๓. ปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตให้มีความเร็วเพื่อรองรับเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ๔. ปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตให้มีความเร็วเพื่อรองรับเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	๑. ปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตให้มีความเร็วเพื่อรองรับเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ๒. ปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตให้มีความเร็วเพื่อรองรับเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ๓. ปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตให้มีความเร็วเพื่อรองรับเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ๔. ปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตให้มีความเร็วเพื่อรองรับเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	กองศักดิ์ ตค. ๑๖-กย.๑๗

ແມ່ນຮັບຮັດຕີກວດຈະເນື້ອທຳມາດຫຼັງກວດຍອດນີ້

ແມ່ນທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກົດລົງທະບຽນທັງຫຸ້ນທີ່ມີຄວາມສຳເນົາ

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงทุกงานตามต้นทุนหมาย อำเภออยุธยา จังหวัดปัตตานี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

ลำดับ	หัวข้อ	คำอธิบาย
๙	ผลกระทบ	ระบุผลกระทบต่อเป้าหมายกระบวนการปฏิบัติงาน (ระดับ ๑-๕)
๑๐	ระดับความเสี่ยง	ผลการประเมินความเสี่ยง (ระดับความเสี่ยง = โอกาส (๑-๕) x ผลกระทบ (๑-๕)) ที่แสดงผลการประเมินระดับความเสี่ยง
๑๑	ลำดับความเสี่ยง	การจัดลำดับความสำคัญความเสี่ยง โดยพิจารณาตามระดับความเสี่ยงตามคอลัมน์ (๑) โดยแบ่งเขตสี (Zone) เป็นระดับ น้อยมาก-น้อยปานกลาง สูง สูงมาก ตามการจัดระดับความเสี่ยงตามเขตสี (Zone) พื้น-เขียว-เหลือง-ส้ม-แดง- ตามลำดับ
๑๒	การจัดการความเสี่ยง (ยอมรับ/ หลีกเลี่ยง/ถ่ายโอน/ ลด ควบคุม)	ระบุวิธีการที่จะจัดการความเสี่ยง
๑๓	วิธีการ/มาตรการจัดการความเสี่ยง	ระบุรายละเอียดวิธีการ/มาตรการจัดการความเสี่ยง เพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงในปัจจุบันหรือปีหน้าไป
๑๔	ผู้รับผิดชอบและระยะเวลา	ระบุหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการความเสี่ยง และระยะเวลาแล้วเสร็จ
๑๕	ร้อยละความคืบหน้า	ระบุร้อยละความคืบหน้าจากวิธีการ/มาตรการจัดการความเสี่ยง
๑๖	ผลการดำเนินการ และปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)	ระบุรายละเอียดผลการดำเนินการว่าได้ดำเนินการแล้วตามวิธีการ/มาตรการจัดการความเสี่ยงอย่างไร และระบุปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)
๑๗	ความเสี่ยงที่เหลืออยู่	ระบุความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (ที่ยังอยู่ในระดับที่ยอมรับไม่ได้) จากความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงที่มีอยู่เดิมในรอบปี เพื่อเตรียมการดำเนินการจัดการความเสี่ยงในรอบถัดไป
๑๘	แนวทาง/มาตรการในปีถัดไป	ระบุแนวทาง/มาตรการในปีถัดไป โดยระบุเป็นวิธีการ ในการดำเนินการเพื่อเตรียมการดำเนินการจัดการความเสี่ยงในรอบถัดไป

คำอธิบาย
แบบรายงานเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง

- แบบ RM ๑ การระบุและประเมินความเสี่ยง
- แบบ RM ๒ การตอบสนองความเสี่ยงและแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
- แบบ RM ๓ การรายงานและการติดตามผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
- แบบ RM ๔ การทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

ลำดับ	หัวข้อ	คำอธิบาย
๑	ยุทธศาสตร์	ระบุประเด็นยุทธศาสตร์ที่ปรากฏตามแผนการพัฒนา
๒	โครงการ/กระบวนการ	ระบุโครงการ/กระบวนการ ตามแผนปฏิบัติงานประจำปี/ ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย
๓	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	ระบุเป้าหมายวัตถุประสงค์ตามแผนปฏิบัติงานประจำปี/ตาม ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย
๔	งบประมาณ	ระบุจำนวนงบประมาณที่ได้รับจัดสรรตามแผนปฏิบัติงานประจำปี/ ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย
๕	ประเภทความเสี่ยง	ระบุอักษรย่อประเภทของความเสี่ยง S หมายถึง ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) O หมายถึง ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk) F หมายถึง ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) C หมายถึง ความเสี่ยงด้านปฏิบัติตามกฎหมาย/ กฎระเบียบ (Compliance Risk) Fr หมายถึง ความเสี่ยงด้านการทุจริต (Fraud) Ot หมายถึง ความเสี่ยงด้านอื่น ๆ (Other Risk) เป็นต้น
๖	รหัสความเสี่ยง	รหัส โดยรหัสที่ใช้นี้จะอยู่ในรูปแบบ AA-BBB-FF AA : อ้างอิงตามลำดับยุทธศาสตร์ที่อยู่ในแผนปฏิบัติงานประจำปี/ ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย BBB : อ้างอิงตามลำดับโครงการในแผนบริหารจัดการความเสี่ยง FF : สำนัก/กองที่รับผิดชอบโครงการ/ภารกิจ
๗	ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง	ระบุความเสี่ยงและสาเหตุของความเสี่ยง
๘	โอกาส	ระบุความเป็นไปได้หรือความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง (ระดับ ๑-๕)

ระดับความเสี่ยง	เขตสี (zone)	มาตรการในปัจจุบัน	มาตรการเพิ่มเติม
ระดับน้อยมาก	ฟ้า	มาตรการในการจัดการความเสี่ยงในปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ติดตามการดำเนินการเป็นระยะ ๆ	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากรเพิ่มเติม หรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับน้อย	เขียว	มาตรการในการจัดการความเสี่ยงในปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ติดตามการดำเนินการเป็นระยะ ๆ	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากรเพิ่มเติม หรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับปานกลาง	เหลือง	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นในการดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากรเพิ่มเติมหรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับสูง	ส้ม	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นในการดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมมาตรการโดยหากมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการจัดการความเสี่ยง ให้มีความสำคัญในระดับรอง
ระดับสูงมาก	แดง	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นในการดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมมาตรการโดยหากมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการจัดการความเสี่ยง ให้มีความสำคัญในระดับที่สูงกว่า และผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการติดตามการดำเนินการตามมาตรการทั้งกล่าวอย่างต่อเนื่อง

ภาคผนวก

ประกาศเทศบาลตำบลตันหยง
เรื่อง นโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตันหยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

โดยที่สมควรให้เทศบาลตำบลตันหยง จัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ที่เทศบาลตำบลตันหยงกำหนด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒

เพื่อให้การปฏิบัติงาน การกำกับดูแล หลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ เทศบาลตำบลตันหยงจึงได้จัดทำมาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับเทศบาลตำบลตันหยงขึ้น โดยประยุกต์ตามแนวทางการบริหารจัดการเสี่ยงของสากล และมีการปรับให้เหมาะสมกับบริบทการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อใช้เป็นกรอบหรือแนวทางพื้นฐานในการกำหนดนโยบายการจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงและการติดตามประเมินผล รวมทั้งการรายงานผลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง อันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการบริหารงานของเทศบาลตำบลตันหยงสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ (รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศ)

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๕

(นายสาหेमุ罕มัด อัลอดิรุส)
นายกเทศมนตรีตำบลตันหยง

นโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงองค์กร

เทศบาลตำบลตันหยง จัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ที่เทศบาลตำบลตันหยง กำหนด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒

แนวคิดพื้นฐานในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากการสภากาражในปัจจุบันของเทศบาลตำบลตันหยง ที่เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นจากปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาวะเศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี สารสนเทศ หรือปัจจัยภายใน เช่น การกำหนดแผนยุทธศาสตร์ การกำหนดแผนการปฏิบัติราชการ โครงสร้าง องค์กร การบริหารจัดการข้อมูล เป็นต้น ประกอบกับคุณผู้บริหารของเทศบาลตำบลตันหยงที่ ตระหนักรถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงองค์กร ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการก้าวไปสู่ ระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของเทศบาลตำบลตันหยง พร้อมทั้งเป็นการสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับผู้ที่ เกี่ยวข้อง โดยเชื่อมั่นว่าการบริหารความเสี่ยงองค์กรเป็นกระบวนการที่ช่วยให้เทศบาลตำบลตันหยง สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในขณะเดียวกันก็ลดอุปสรรคหรือสิ่งที่ไม่คาดหวังที่อาจจะเกิดขึ้นทั้งในด้าน ผลการ ปฏิบัติงานและความเชื่อถือจากประชาชนต่อองค์กร ป้องกันความเสียหายต่อทรัพยากรขององค์กร ตอบสนองต่อการ เปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในอย่างมีประสิทธิภาพ มีระบบจัดการ และควบคุมที่ดีนำไปสู่การ บริหารจัดการที่ดีต่อไปในอนาคต

เทศบาลตำบลตันหยง ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างเทศบาลตำบลตันหยง สามารถนำไปใช้ในการตอบสนองและปฏิบัติงานในสภาวะวิกฤตหรือเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินต่างๆ ซึ่งส่งผลให้เทศบาลตำบลตันหยง ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่อง ให้สามารถปฏิบัติงานใน “งานบริการหลักที่มี ความสำคัญ” ได้อย่างต่อเนื่องเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารความต่อเนื่องของเทศบาลตำบลตันหยงในสภาวะวิกฤต
๒. เพื่อให้เทศบาลตำบลตันหยง มีการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสภาวะวิกฤตหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินต่างๆ ที่เกิดขึ้น
๓. เพื่อลดผลกระทบจากการชะงักในการปฏิบัติงานหรือการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตันหยง
๔. เพื่อบรรเทาความเสียหายให้อยู่ในสภาพที่ยอมรับได้ และลดระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้น
๕. เพื่อให้ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของเทศบาลตำบลตันหยง มีความเชื่อมั่นในศักยภาพของเทศบาลตำบลตันหยง แม้ต้องเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรงและส่งผลกระทบจนทำให้การดำเนินงานของเทศบาลตำบลตันหยง ต้องหยุดชะงัก

นโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. กำหนดให้การบริหารความเสี่ยงเป็นความรับผิดชอบของพนักงานในทุกระดับชั้นที่ต้องตระหนักถึงความเสี่ยงที่มีในการปฏิบัติงานในหน่วยงานของตนและองค์กร โดยให้ความสำคัญในการบริหารความเสี่ยง ด้านต่างๆ ให้อยู่ใน ระดับที่เพียงพอและเหมาะสม

๒. ให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงองค์กรที่เป็นไปตามมาตรฐานที่ดีตามแนวปฏิบัติสากล เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการความเสี่ยง ที่อาจส่งผลกระทบกับการดำเนินงานของเทศบาลตำบลต้นหยัง อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการพัฒนาและมีการปฏิบัติงานด้านการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรในทิศทางเดียวกัน โดยนำระบบการบริหารความเสี่ยงมาเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจ การวางแผนกลยุทธ์แผนงาน และการ ดำเนินงานของผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างเทศบาลตำบลต้นหยังรวมถึงการมุ่งเน้นให้ บรรลุ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ ที่กำหนดไว้ เพื่อสร้างความเป็นเลิศในการปฏิบัติงาน และสร้างความเชื่อมั่นของผู้เกี่ยวข้อง

๓. มีการกำหนดแนวทางป้องกันและบรรเทาความเสี่ยงจากการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ต้นหยัง เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายหรือความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงการติดตามและประเมินผล การ บริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในกระบวนการบริหารความเสี่ยง ของเทศบาลตำบลต้นหยัง และสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารการบริหารความเสี่ยงอย่างทั่วถึง ตลอดจนการจัดระบบการรายงานการบริหารความเสี่ยงให้ผู้บริหาร เทศบาลตำบล ต้นหยัง เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คำจำกัดความของความเสี่ยง

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง โอกาส/เหตุการณ์ที่มีความไม่แน่นอนหรือสิ่งที่ทำให้แผนงานหรือ การดำเนินการอยู่ ณ ปัจจุบันไม่บรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายต่อองค์กรในที่สุด ทั้งในแง่ของผลกระทบที่เป็นตัวเงิน หรือผลกระทบที่มีต่อภาพลักษณ์และชื่อเสียง องค์กร

การบริหารจัดการความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk Management) คือ กระบวนการที่ปฏิบัติโดยคณะกรรมการ ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนในองค์กร เพื่อช่วยในการกำหนดกลยุทธ์และ ดำเนินงาน โดย กระบวนการบริหารความเสี่ยง ได้รับการออกแบบเพื่อให้สามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และมีผลกระทบ ต่อองค์กร และสามารถจัดการความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับ เพื่อให้ได้รับความ มั่นใจอย่าง สมเหตุสมผล ในกระบวนการบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดไว้ กระบวนการบริหารความเสี่ยงองค์กร เทศบาลตำบลต้นหยัง กำหนดกระบวนการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้ขั้นตอนและวิธีการใน การบริหารความเสี่ยง เป็นไปอย่างมีระบบและดำเนินไปในทิศทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร โดยมีขั้นตอนสำคัญของกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงองค์กร เป็นกระบวนการที่เป็นวงจรต่อเนื่อง ประกอบกับด้วย

๑. การวิเคราะห์องค์กร

๒. การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง

๓. การระบุความเสี่ยง

๔. การประเมินความเสี่ยง

๕. การตอบสนองความเสี่ยง

๖. การติดตามและทบทวน

๗. การสื่อสารและรายงาน

บทบาทและความรับผิดชอบ

๑. คณะกรรมการเป็นผู้กำกับดูแลและสนับสนุนการนำนโยบายการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติในเทศบาลตำบลตันหยง ผ่านทางคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงและนายเทศมนตรีตำบลตันหยง

๒. คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงเป็นผู้กำกับดูแลการนำนโยบายนโยบายและกรอบการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติภายในองค์กร ติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง ความเพียงพอของการจัดการความเสี่ยงที่สำคัญและรายงานให้คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง ทราบเป็นระยะ

๓. ผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบ ในการนำนโยบายการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติและติดตามการนำไปใช้อย่างต่อเนื่อง โดยได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

๔. บุคลากรทุกคนต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบายและคู่มือการบริหารความเสี่ยง

๕. ในกรณีที่ผู้บริหารพบว่านโยบายการบริหารความเสี่ยงไม่เหมาะสมกับสภาพการดำเนินงาน ต้องนำเสนอผ่านคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อขออนุมัติในการปรับปรุงนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง

๖. คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงจะทบทวนนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง ทุกปีและนำเสนอต่อกองคณะกรรมการเพื่อให้มั่นใจว่านโยบายดังกล่าวยังเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมการดำเนินการขององค์กร

ทั้งนี้นโยบายนี้มีผลบังคับใช้กับกรรมการ ผู้บริหาร และบุคลากรทุกคน นับแต่นี้เป็นต้นไป

(นายสาเหะมูหมัด อัลอดิรุส)

นายกเทศมนตรีตำบลตันหยง

ประกาศเทศบาลตำบลตันหยง
เรื่อง ประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตันหยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

โดยที่สมควรให้เทศบาลตำบลตันหยง จัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ที่เทศบาลตำบลตันหยงกำหนด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒

เพื่อให้การปฏิบัติงาน การกำกับดูแล หลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ เทศบาลตำบลตันหยงจึงได้จัดทำมาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับเทศบาลตำบลตันหยงขึ้น โดยประยุกต์ตามแนวทางการบริหารจัดการเสี่ยงของสากล และมีการปรับให้เหมาะสมกับบริบทการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อใช้เป็นกรอบหรือแนวทางพื้นฐานในการกำหนดนโยบายการจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงและการติดตามประเมินผล รวมทั้งการรายงานผลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง อันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการบริหารงานของเทศบาลตำบลตันหยงสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๖

(นายสาเหะมูหมัด อัลอดิรุส)
นายกเทศมนตรีตำบลตันหยง

คำสั่งเทศบาลตำบลตันหยง

ที่ ๐๗๐/๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงเทศบาลตำบลตันหยง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหลักเกณฑ์ กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ ดังนี้เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ และ หลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงที่กระทรวงการคลังกำหนด เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบ แนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยง

เทศบาลตำบลตันหยง อำเภอพัตตานี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร จัดการความเสี่ยงเพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานรัฐที่อยู่ภายใต้การบริหาร จัดการของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

๑. นายเจ็มมามัดสัน เจ็อมุม่า	ปลัดเทศบาล	ประธาน
๒. นางสาวโรมนา แ yenaa	หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๓. นางพรพิพิญ บุญบูรณะกิจ	ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๔. นายภูมิ อันพวงจัตน์	ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๕. นางมาเรียม วนิ	นักวิชาการศึกษา	กรรมการ
	รก.ผู้อำนวยการกองการศึกษา	
๖. นางไสันับ เพาะไส	เจ้าพนักงานสาธารณสุข	กรรมการ
	รก.ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข	
๗. นางนันสม์ ໂຕະ	หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ	กรรมการ/และเลขานุการ

หน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

- กำหนดเกณฑ์วัดความเสี่ยงและเพดานความเสี่ยงที่เทศบาลตำบลตันหยง จะยอมรับได้
- กำหนดมาตรการที่จะใช้ในการจัดการความเสี่ยงให้เหมาะสมต่อสภาพภารณ์
- ทบทวนความเพียงพอของนโยบายและระบบการบริหารความเสี่ยง โดยรวมถึงความมีประสิทธิผลของระบบและการปฏิบัติตามนโยบายที่กำหนด
- มีหน้าที่ในการพิจารณาและอนุมัตินโยบายและกรอบการบริหารความเสี่ยง
- ติดตามการพัฒนากรอบการบริหารความเสี่ยง
- ติดตามกระบวนการปรับปรุงและการประเมินความเสี่ยง

๗. ประเมินและอนุมัติแผนการจัดการความเสี่ยง
๘. รายงานต่อคณะกรรมการเทศบาลตำบลตันหยง และการจัดการความเสี่ยง
๙. รายงานต่อคณะกรรมการเทศบาลตำบลตันหยง อย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการบริหารการดำเนินงาน และสถานะความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตันหยง และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ รวมถึงสิ่งที่ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและกลยุทธ์ที่กำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓ เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๕

(นายสาเหะมูหม้ามัด อัลอดิรุส)
นายกเทศมนตรีตำบลตันหยง

คำสั่งเทศบาลตำบลตันหยง

ที่ ๐๖๙/๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนบริหารจัดการความเสี่ยงเทศบาลตำบลตันหยง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ ดังนี้เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ และหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงที่กระทรวงการคลังกำหนด เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยง

เทศบาลตำบลตันหยง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานรัฐ ที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

๑. นายเจ็มมานดัสัน เจ็วุฒิ	ปลัดเทศบาล	ประธาน
๒. นางสาวโรสนา แยนนา	หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๓. นางพรพิพิญ บุญบูรณะกิจ	ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๔. นายภูมิ อันพวงรัตน์	ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๕. นางมารีย์ม แวนิ	นักวิชาการศึกษา	กรรมการ
	รก.ผู้อำนวยการกองการศึกษา	
๖. นางไสนับ เปาโละ	เจ้าพนักงานสาธารณสุข	กรรมการ
	รก.ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข	
๗. นางนันท์มา โตตะตะ	หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ	กรรมการ/และเลขานุการ

หน้าที่และความรับผิดชอบ

พิจารณาแก้ไขปรับปรุงนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยรวมของเทศบาลตำบลตันหยง ซึ่งครอบคลุมถึงความเสี่ยงประเภทต่างๆ ที่สำคัญ เช่น ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่) ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของสถาบัน ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของบุคลากร ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภัยธรรมชาติ ฯลฯ ตามบริบทของเทศบาลตำบลตันหยง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

๑. ให้ความเห็นชอบกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตันหยง ให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยสามารถประเมินติดตามและดูแลปริมาณความเสี่ยง ของเทศบาลตำบลตันหยง ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

ให้ความ...

๒. ดูแลและติดตามการปฏิบัติตามนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงภายใต้แนวทางและนโยบายที่ได้รับอนุมัติจากนายกเทศมนตรีตำบลตันหยง

๓. กำหนดเกณฑ์วัดความเสี่ยงและเพดานความเสี่ยงที่เทศบาลตำบลตันหยง จะยอมรับได้

๔. จัดให้มีคณะทำงานบริหารความเสี่ยงตามความจำเป็น

๕. สนับสนุนคณะทำงานบริหารความเสี่ยงในด้านบุคลากร งบประมาณ และทรัพยากรอื่นที่จำเป็น ให้สอดคล้องกับขอบเขตความรับผิดชอบ

๖. มอบหมายให้นางน้ำหมีะ ໂຕยะ ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ เป็นผู้รับผิดชอบทำหน้าที่เกี่ยวกับบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลตันหยง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓ เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๕

(นายสาเหะหมูหมัด อัลอดิรุส)

นายกเทศมนตรีตำบลตันหยง